

Sreda, 17. septembar 2003.

Svedok C-1160

Svedok Marko Knežić

Svedok C-1164

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.05 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA MEJ: Počecemo tako što ćemo da iznesemo usmenu odluku Pretresnog veća o pripremi i izvođenju dokaza Odbrane, a onda na privatnoj sednici želim da se pozabavim ukratko jednim pitanjem. A sada usmena odluka. U vezi sa tim danas će takođe biti izdata i pisana odluka koja će biti autoritativna. Pretresno veće je moralo da izbalansira potrebu da optuženi ima dovoljno vremena za pripremu i izvođenje svojih dokaza, sa potrebom da se imamo ekspeditivno suđenje. U tom smislu Pretresno veće uzima u obzir činjenicu da optuženi ima podršku dva pravna saradnika. Očigledno je iz njegovog unakrsnog ispitivanja da je on snabdeven detaljnim informacijama. Pretresno veće uzima u obzir činjenicu da suđenje već traje 19 meseci, da se optuženi nalazi u pritvoru dve godine i tri meseca, a u tom periodu je imao mogućnost da razmišlja i da napravi pripreme za izvođenje svojih dokaza. Pretresno veće naglašava da je optuženi odlučio da sam sebe zastupa. Iako ne možemo da dozvolimo da to njemu daje bilo kakvu prednost, Sud ipak treba da pruži odgovarajuću logističku pomoć da bi optuženi mogao da pripremi svoju odbranu dok se nalazi u pritvoru. Imajući sve ovo u vidu, Pretresno veće sada iznosi svoju odluku u vezi sa pripremanjem za izvođenje dokaza Odbrane. Pretresno veće odlučuje da će se suđenje prekinuti na tri meseca od momenta kada Tužilaštvo završi sa izvođenjem svojih dokaza, do početka izvođenja dokaza Odbrane da bi se olakšalo optuženom da se pripremi za ovaj deo suđenja. Ovaj prekid će biti podložan svim dodatnim raspravama koje Pretresno veće može da naloži. Optuženi će u roku od šest nedelja nakon završetka izvođenja dokaza Tužilaštva podneti sledeće dokumente: spisak svedoka koje optuženi namerava da pozove, uključujući ime svakog svedoka, rezime činjenica o kojima će svaki svedok da svedoči i naznaku o tome da li će svedok da svedoči lično

ili u skladu sa Pravilom 92bis, putem pisane izjave ili korišćenjem transkripta svedočenja iz drugih predmeta pred ovim Sudom. On će takođe da podnese spisak dokaznih predmeta koje namerava da izvede u izvođenju svojih dokaza i takođe kopije tih dokaza mora da podnese Tužilaštvu. Pretresno veće će nakon toga održati predraspravnu sednicu da bi se pregledao spisak svedoka optuženog i odredio broj svedoka koje ima pravo da pozove, zatim da odredi vreme koje će imati na raspolaganju optuženi za izvođenje svojih dokaza i da se pozabavi i drugim pitanjima koje Pretresno veće smatra prikladnim radi olakšavanja izvođenja dokaza optuženog, uključujući i praktične pripreme koje treba da obavi da bi se svedoci doveli na Sud i da bi se optuženi pripremao za svoje glavno ispitivanje. Sada prelazimo na izvođenje dokaza Odbrane. Na početku izvođenja dokaza Odbrane, optuženi ima pravo da počne sa izvođenjem dokaza u vezi sa sve tri optužnice protiv njega, podložno vremenskom roku koje će da odredi Pretresno veće. Pretresno veće može da odbije da sasluša svedoka čije se ime ne pojavljuje na spisku svedoka optuženog. Ako optuženi želi da doda nekog svedoka ili neki dokazni predmet svom spisku nakon završetka predraspravne sednice, on mora da zamoli Pretresno veće za dozvolu da to učini i da navede valjane razloge za to. Prilikom ispitivanja svedoka, optuženi treba uvek da ima u vidu da Pretresno veće ima kontrolu nad načinom i redosledom ispitivanja svedoka i izvođenja dokaza, tako da ono bude efikasno i vodi utvrđivanju istine, kao i da se izbegne nepotrebno gubljenje vremena. Optuženog podsećamo da je njegovo vreme ograničeno i treba da se koncentriše na relevantne teme svojih dokaza. Optuženi se ohrabruje da koristi odredbe Pravila 92bis u vezi sa uvrštavanjem dokaza u pisanoj formi. Ako želi, optuženi može da se pojavi kao svedok u sopstvenoj odbrani. U tom smislu, podsećamo ga na "aneks A" naloga Pretresnog veća od 19. februara 2002. godine u vezi sa njegovim pravom na ćutanje, a relevantni delovi će biti priloženi uz pisanu odluku kojom se potvrđuju ovi nalozi. Završavam tako što ću se pozabaviti praktičnim pripremama i aranžmanima za pripremu i izvođenje dokaza Odbrane. Sekretaru se nalaže da optuženom obezbedi uslove kako bi mogao da razgovara sa svedocima i drugima koji su relevantni za njegovu odbranu u jednom zaštićenom prostoru. Takođe se nalaže da se obezbede mogućnosti da u zaštićenom prostoru pregleda i radi sa dokumentima i drugim materijalima koji su relevantni za njegovu odbranu koji čine logističku podršku u odnosu na svedoke, kao i mogućnost da se pripremi za izvođenje svojih dokaza. Kao što sam rekao, ovo je nalog Pretresnog veća koji će biti takođe izdat i u pisanoj formi. Sada želim da pređemo na privatnu sednicu da bih pokrenuo jedno pitanje.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospođu Bauer (Bauer). Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja želim da kažem da kategorično protestujem protiv jedne ovakve vaše odluke, jer ona ne omogućava ...

SUDIJA MEJ: Ovo nije nešto šta je otvoreno za raspravu ili debatu. To je bila odluka koju smo mi doneli. Dajte sada da pređemo na svedoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej (May), to je upravo moj zahtev da odluka bude preispitana i ukinuta i promenjena i dovedena u sklad sa ...

SUDIJA MEJ: Ne, mi to nećemo da uradimo. Upravo smo dali odluku. Nećemo sada da je ukinemo. Dali smo odluku. Ako se u neko doba bude pojavilo neko pitanje koje treba da se razmotri, mi ćemo to da učinimo, ali u ovom trenutku nismo došli do toga. Izvolite, gospođu Bauer.

TUŽILAC BAUER: Časni Sude, Tužilaštvo poziva svedoka C-1160. On je zaštićeni svedok, radi se o zaštićenom svedoku u skladu sa Pravilom 92 bis.

SUDIJA MEJ: Neka svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK C-1160: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC BAUER

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Gospodine, vama su po nalogu Suda odobrene zaštitne mere i dobili ste pseudonim, tehničku izmenu lika i obraćaćemo vam se kao svedoku C-1160 tokom vašeg svedočenja. Sada će vam sudski

poslužitelj pokazati komad papira i molim vas da sa da ili ne potvrdite da li je na papiru vaše ime i da li su to tačni vaši lični podaci?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Hvala vam. Gospodine C-1160, da li ste imali priliku da pregledate izjavu koju ste dali istražitelju ovog Suda u toku nekoliko proteklih dana?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Imao sam.

TUŽILAC BAUER – PITANJE: Da li ste u prisustvu službenika Suda imali priliku da potpišete izjavu kojom potvrđujete tačnost i istinitost te izjave?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC BAUER: Hvala vam. Časni Sude, Tužilaštvo želi da se ova izjava uvrsti u spis u skladu sa Pravilom 92 bis.

sekretar: Časni Sude, list papira sa pseudonimom je 451 pod pečatom, a izjava je 542.

TUŽILAC BAUER: Počecu sa rezimeom. Svedok je Hrvat po nacionalnosti i imao je 32 godine u doba predmetnih događaja. Živeo je u Novom Sadu u Vojvodini i bavio se raznim poslovima širom Istočne Slavonije i Vojvodine. 5. novembra 1991. godine svedok je uhapšen u Titovom Vrbasu u Vojvodini, ni iz kog drugog razloga, osim što je vozio kola sa hrvatskim registarskim tablicama. Odveden je u policijsku stanicu na saslušanje. Posle toga je prebačen u policijsku stanicu u Novom Sadu, gde se saslušanje nastavilo. Svedok je bio šokiran količinom informacija koje je policija imala o njemu, uključujući i podatke o njegovoj porodici i o njegovim kretanjima tokom jednog dužeg vremenskog perioda. Svedoka nikad nisu obavestili o bilo kakvim tužbama protiv njega, niti koja su njegova prava. Nakon dva puna dana intenzivnog saslušavanja policija u civilnoj odeći ga je odvela u neku vojnu kasarnu, a kasnije je saznao da se radi o kasarni "Paragovo" na Fruškoj Gori. Radi informacije časnog Suda, većina tih lokacija se nalazi na karti i to je dokazni predmet 326 u registratoru sa kartama, tabulator 8, a to je uvršteno putem svedoka C-037. U "Paragovu", u toj kasarni, primili su ga vojni policajci, koji su uzeli njegove lične stvari i uzeli njegove podatke. On je odveden u jednu malu ćeliju, koju je delio sa još osam ili devet hrvatskih zatvorenika. Dva oficira JNA su ispitivala svedoka sledećeg dana i nikada mu nisu rekli razlog

zašto je uhapšen i zatvoren. Posle toga odveli su ga u još jedan štab JNA, gde je vojna policija pogledala kombi i razgovarali međusobom kako će da ga ubiju. Čim je taj kombi krenuo, svedok je bio prestrašen i bojao se da će da ga ubiju. Ubrzo posle toga svedok je stigao na jedno poljoprivredno dobro u selu Begejci. Tu je došao još jedan drugi vojni policajac i rekao mu da je stigao u logor. Isti taj čovek je gurnuo svedoka na jednu bodljikavu žicu i tukao ga je dok nije bio sav obliven krvlju. Kasnije svedok je čuo da je ovaj pojedinac i mnogi drugi stražari u logoru, da su bili kriminalci i da su pušteni početkom rata da bi služili u vojnoj policiji. Kada je svedok ušao u štalu, on je prvo tamo video nešto šta je ličilo na kupus pokriven dekami. Otkrio je da je tu bilo, u stvari, oko 240 muškaraca i 20 žena koji su ležali na betonskom podu. Svedok je prepoznao da su neki ljudi iz različitih delova Istočne Slavonije. Njima je bilo dozvoljeno da stoje samo kad su ih izvodili napolje da bi pevali jugoslovensku himnu svako jutro i za vreme obroka. Uslovi su bili grozni i uskoro su sve njih napale vaške. Reflektori unutar štale su bili uključeni čitave noći, tako da je bilo nemoguće spavati. Izvesni pukovnik Živanović je bio zadužen za taj logor i dva puta je dolazio da obiđe zatvorenike. Svake noći grupa pijanih vojnih policajaca bi dolazila u štalu i zatvorenike izlagala različitim vidovima ponižavanja. Na primer, svaki zarobljenik je morao da kaže svoj zatvorski broj, nakon čega su ga udarali palicom po glavi. Jedne noći su zatvorenici bili prisiljeni da trče preko golih tela drugih zatvorenika. Jedanput su morali da učestvuju u simuliranoj egzekuciji, navodno zbog osvete, zbog jednog oficira koji je ubijen. Više od pola sata morali su da stoje postrojeni uza zid i plašili su se da će ih streljati u bilo kom trenutku. Jedan zatvorenik je umro nakon jednog jako teškog premlaćivanja. Nikad nije izvršeno ispitivanje o tome. Svedok je nekoliko puta pozivan na saslušanje. To je uvek bilo po istom obrascu. Bio je jedan oficir JNA koji je postavljao pitanja, sa tri ili četiri vojna policajca koji su bili na straži. Nakon svakog pitanja i odgovora, svedoka su udarali vojni policajci, bez obzira na njegov odgovor. U jednom trenutku vojni policajci su se pravili kao da će da streljaju svedoka. Nakon što su dovoljno zastrašili svedoka, saslušavanje se nastavilo. Svedoku nikada nisu rekli zašto je on zatočen, niti za šta je optužen. Nije video ni jednog sudiju, ni advokata za celo vreme svog zatočeništva. Nakon otprilike 20 dana došao je Međunarodni komitet crvenog krsta (ICRC, International Committee of the Red Cross) da registruje zatvorenike i da obavesti porodice. Stražari iz vojne policije su u logoru sakrili 10 zatvorenika u to vreme. Ubrzo posle toga zatvorenika su posetile njegova žena i ćerka. Došla je televizijska ekipa, a kamerman je bio u uniformi JNA i oni su snimali tog dana. Pre

nego što se svedok sastao sa svojim posetiocima, tukli su ga sve to vreme i ponižavali dok nisu stigli. 10. decembra svedoka su pustili nakon pet nedelja zatočeništva i poslali ga u Bosanski Šamac. Otprilike 630 ljudi, uglavnom Hrvata, zatvorenika iz različitih logora su razmenjeni za oko 129 srpskih oficira JNA. Tek tada je svedok saznao da je navodni razlog zašto je bio zatočen taj, da je bio optužen da je glavni organizator HDZ u Vojvodini, iako nikad nije imao nikakve veze sa tom strankom. On je saznao da se njegova porodica raspitivala gde je odmah nakon što je nestao. Vlasti su lagale i obavestili ih da je odmah pušten. Time završavamo rezime.

SUDIJA MEJ: Hvala vam. Gospodine Miloševiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine C-1160, vi ste do novembra meseca 1989. godine živeli u Zagrebu, a tada ste se oženili Novosađankom i prešli da živite u Novi Sad, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da ste neposredno pre rata radili kao predstavnik jedne kompanije i u tom svojstvu ste pokrivali područje Istočne Slavonije i severnog dela Srbije, odnosno praktično celu Vojvodinu, kao neka vrsta, kako bih to rekao, trgovačkog putnika?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste praktično pokrivali deo Istočne Slavonije, to područje na kome su počeli sukobi?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa tada nije bilo naznake takvih stvari u smislu zaoštavanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada je počelo to zaoštavanje?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To kada više nisam mogao odraditi taj teren, bilo je negdje oko 1990. godine, krajem 1990. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, tada, kažete, postalo je mnogo teže da putujete i radite svoj posao. To kažete na drugoj strani, u petom pasusu.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Bilo je prelaz srpskog stanovništva iz Istočne Slavonije u Vojvodinu i taj dio se naravno više nije mogao raditi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što je srpsko stanovništvo prelazilo iz Istočne Slavonije u Vojvodinu?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa navodno da su se zaoštravali sukobi nakon Borovog Naselja i da su ih protjerali prijeko. Tako je bilo rečeno, međutim ja sam saznavao neke druge stvari u smislu da nikoga nisu ni vidjeli, nego su se ljudi jednostavno uzbuđivali tokom noći i voženi autobusima i prebacivali preko. To sam saznao u razgovoru sa ljudima kada bih radio, pričalo se naravno o tim problemima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' vi tvrdite da su Srbi tada, ovo šta vi konstatujete da se dešavalo, bežali iz Istočne Slavonije bez ikakvih razloga, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja ne mogu ništa tvrditi, jer nisam ništa vidio da se dešavalo. Ja govorim šta sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi u pasusu 5 na drugoj strani govorite kako ste tada počeli da uvodite u posao jednog mlađeg čoveka, Srbina, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko razumem, on vam je bio potreban da biste mogli lakše da putujete, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Doživljavao sam... Sad govorim o Vojvodini, doživljavao sam da kad bih radio, da su me ispitivali odakle sam, rekao sam, što sam i to tako, i tu su krenula vrijeđanja. Ja sam osjetio da to više nije normalno, nisu normalne okolnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda ste zato zaposlili tog čoveka?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne zato samo. Trebalo je naravno za taj posao više ljudi raditi, ali u svakom smislu da bi mi lakše bilo, ne. Novi teritorij koji bi trebao raditi, tada je to bilo sa kozmetikom, jer sam imao svoju firmu, marketing agenciju koja je posrijedovala između proizvođača kozmetike i potrošača, zatražilo se isto tako da bude više ljudi. Ali, ovoga, dio neki novi kada bi se obrađivao, nisam se više usuđivao nakon takvih doživljavanja, nisam se usuđivao više ići sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, sami kažete da je posao zahtevao da uposlite više ljudi.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa upravo sam to rekao, zato nisam se usudio ići sam jer sam doživljavao neugodnosti već na samom terenu. Naravno ne svagdje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: A možete li da kažete kako se zove taj čovek? Ako to otkriva identitet svedoka, može to da kaže na zatvorenoj sednici, gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Pređimo ipak na privatnu sednicu, molim.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Taj čovek je bio sa vama i onog dana kad ste početkom novembra meseca, kako navodite, verovatno se radi o 5. novembru 1991. godine, privedeni u Sekretarijat za unutrašnje poslove u Vrbasu, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi gde ste vi to tačno privedeni tom prilikom u Vrbasu? Da li znate u kom delu grada?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne znam, ali priveden sam u SUP. Ja sam sjedio u vozilu dok je on otišao dogovoriti sastanak, odnosno da bi počeo raditi, otišao je dogovoriti na jedno novo mjesto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja sam maločas čuo iz rezimea koji je čitala gospođica Bauer da je jedini razlog što ste privedeni bilo to da ste imali registarske tablice iz Hrvatske, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa ja nisam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vi tvrdite.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne, ja ne znam razlog, eto dan danas. Ja sam samo rekao da je jedna od pretpostavki bila ta da sam bio u autu sa

hrvatskim tablicama, mada je bilo i drugih naravno. Do tada nisam imao problema u kretanju do tog momenta, eto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali kad ste privedeni, kako smo čuli iz rezimea, vi ste bili šokirani koliko su imali podataka o vama i vašem kretanju.
SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: U tom momentu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, u tom momentu, pa prema tome, pretpostavljam da nije mogao biti jedini razlog vaše registarske tablice, već valjda ta saznanja kojima ste bili šokirani gde se sve kretali i šta ste sve radili?
SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To što sam bio šokiran, to nije bilo u tom momentu kad sam priveden, nego nakon ispitivanja, nakon odlaska do samog logora. Eto na taj period sam mislio, na ispitivanje koje je sve skupa trajalo jedno dva, tri dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to bilo vreme, pošto vi kažete 5. novembar 1991. godine, u vreme kad su bili sukobi oko Vukovara, pa i na mnogim drugim mestima u Istočnoj Slavoniji?
SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: U to vrijeme ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa i u Zapadnoj Slavoniji u okolini Papuka ...
SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: U to vrijeme je bilo, po saznanju, sukob u Vukovaru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A znate li koliko je Vrbas udaljen od granice sa Hrvatskom?
SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: A ne znam, pedesetak kilometara. Otprilike kažem sad, dugo nisam bio tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izjavili ste na drugoj strani, u šestom pasusu da tada sa vama nisu loše postupali, da su vas ispitivali o tome šta radite, čime se bavite, gde putujete i tako dalje. Je li tačno? Nisam čuo odgovor.
SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Kažem da je to istina. Šta to znači loše postupali? Prolazio sam procedure, vjerovatno redovne, ne. Dakle, pred nekavi kraj ispitivanja sam osjećao već promjene, u smislu da više nisam ni jelo dobivao, ni vodu, ni ništa, trajalo bi cjeli dan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako celi dan, kad kažete da ste posle pet sati, koliko ste zadržani u Vrbasu, odvezli u Novi Sad.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: O Novom Sadu i govorim, o pokrajinskom SUP-u govorim u ovom momentu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tamo ste takođe saslušavani, je li tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da. Nakon Vrbasu to je trajalo tih odrijeđenih broj sati i prevežen sam u vozilu, obojica smo bili voženi. Pištolj je stavljen... Suvozač je bio okrenut prema nama, vozač, obojica su bila u policijskoj uniformi. On je okrenut sa pištoljem bio prema nama nazad koji smo sedjeli, a moj auto je vozio treći policajac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pogledajte šta ste izjavili na strani 3, u prvom pasusu. Tu piše: "Stekao sam utisak da su mislili da sam špijun zbog načina na koji sam putovao naokolo". Jeste li tako izjavili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pesus koji broj?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 3.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Na strani 3 ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvi pasus. Već je prva strana strana 2. Obratite pažnju na to, pošto je prva strana samo naslovna, da se ne zbunite.

TUŽILAC BAUER: Ako mogu da pomognem, to je u osmom pasusu.

SVEDOK C-1160: Iz razloga što sam putovao okolo, ne načina. Na to se misli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja imam samo vašu englesku izjavu, a na srpsko-hrvatskom je nisam dobio. Vi kažete: "Stekao sam dojam da su mislili da sam špijun zbog načina na koji sam se kretao okolo".

SUDIJA MEJ: Dobro, gospodine Miloševiću, šta je onda vaše pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li ste se vi bavili prikupljanjem informacija?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali odgovorite mi precizno: da li su oni smatrali da ste vi špijun ili ne?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To je bilo moje razmišljanje. Ja samo sam naveo svoje razmišljanje u tom momentu, jer nema razloga zašto mi se sve to skupa dešava. Nije bilo razloga. Ja ga nisam vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' to znači da ste zaključili da ste uhapšeni, jer su smatrali da ste špijun?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja sam pomislio da je to vjerovatno razlog za ispitivanje, jer načinom na koji su ispitivali i detaljno i tako dalje, pokušavajući od mene izvući toliko informacija koje uopće nisam znao. Pretpostavljao sam, zato sam to rekao. To je bilo moje razmišljanje u tom momentu, da misle da sam špijun.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle vi, ako ja mogu iz toga da zaključim, ne smatrate da ste uhapšeni zato što ste Hrvat koji je tamo radio, već zato što su sumnjali da se vi bavite prikupljanjem informacija zbog načina na koji ste se kretali po toj teritoriji?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ipak mislim da sam uhapšen zato što sam Hrvat, jer je kolega koji je sa mnom radio, srpske nacionalnosti, pušten odmah, a upoznavajući ljude koji su prolazili stvari isto kao i ja, tretman, shvatio sam da je dosta Hrvata bilo uglavnom bezrazložno pokupljeno, dakle ima indicija da sam uhapšen zato što sam Hrvat.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je vama poznato, sobzirom da ste živeli u Novom Sadu, koliko je Hrvata, koliko hiljada Hrvata je živelo i radilo, ne samo u Novom Sadu, nego širom Vojvodine, a da niko od njih nije bio u nekoj specijalnoj situaciji zato što je Hrvat u Srbiji? Zašto biste vi bili ako nije bilo neke sumnje prema vama?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja sam poznavao jako mali broj Hrvata, niti sam imao nekakvih, posebno da spomenem, broj prijatelja. Više su to bili možda i drugih nacionalnosti, nego što su bili Hrvati. Dakle, ne znam tretman ostalih Hrvata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dobro. Na trećoj strani, u drugom pasusu ste rekli kako ste u Novom Sadu bili ispitivani do oko 2.00 ujutru, a onda su vas odvezli kući, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda su vam vratili i vaš automobil i otišli ste kući, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne, nije bilo tako. Bio sam ispitivan do kasno u noć. Odvežen sam kući sa zapovjedi, recimo ili ostavili su moja dokumenta i sve i da se vratim, ne znam, čini mi se do 10.00 nazad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, znači vi niste bili uhapšeni, sobzirom da su vas vratili kući i rekli vam da dođete ponovo do 10.00 ujutro, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ako je cjeli dan proveden u policiji, ja ne smatram da nisam bio uhapšen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali s vama su tamo razgovarali i posle vas pustili kući i rekli vam da dođete sutra sami. Znači niko da vas ne privodi, dovodi, prisiljava, nego da se sami javite sutra, kako sami kažete, do 10.00, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa tako je, ali ne znam razlog zašto sam pušten sa zadržanim dokumentima. Dakle, ja sam se morao vratiti, to nije, to ne znači, možda je to bio dio, ne znam, dio cjelog tog ispitivanja. Da vide šta ću uraditi ili šta ja znam

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, recite mi gde su sa vama obavljani razgovori u Novom Sadu? U kojoj zgradi? U kom državnom organu?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja mislim da je to pokrajinski SUP. Ne sjećam se zgrada više gdje je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A toga jutra u Novom Sadu ispitivao vas je neki čovek čije ime vi ne znate, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja ne znam iz Novog Sada ni jedno ime ko me je ispitivao. Od ispitivača, od istražitelja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da je on bio vrlo dobro informisan o vašem rodnom mestu u Hrvatskoj, neću da čitam ime vašeg rodnog

mesta, jer je malo mesto u pitanju i dovodi u pitanje ovaj vaš status zaštićenog svedoka. Dakle, veoma dobro informisan, kako vi tvrdite, o vašem rodnom mestu. Da je znao za sva vaša kretanja u tom mestu nedelju dana ranije, gde ste inače bili pre ovih događaja, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da, tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na strani 3 vaše izjave, u četvrtom pasusu, izjavljujete kako se JNA povukla iz kasarne koja je bila udaljena desetak kilometara od vašeg mesta, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da se povukla iz kasarne? Predala je oružje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Predala oružje jer je bila blokirana od strane Zbora narodne garde, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja ne znam. Nisam tamo bio, ali sam ovu informaciju, kao što sam rekao, to sam čuo. Naravno, jer se to i vidjelo poslije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to se i videlo posle?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa kretanje je bilo omogućeno u tom djelu gdje je bila ta kasarna. Dva dana kasnije sam išao za Novi Sad i prolazio sam onuda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi kažete: "JNA se povukla iz kasarne koja se nalazi, onda kažete "bilo je manje pucnjave. Nije bila neka veća bitka" i onda kažete "nije bilo poginulih, koliko znam, a garnizon nije bio mali, zato što je bio blizu mađarske granice. Rekao mi je neko ko je organizirao stvari da treba postaviti stražu na nekoj ulici. To je bio nekakav dogovor na lokalnoj razini". Dobro, vama je znači u vašem mestu, gde kažete da je bilo neke pucnjave, ali ne neke velike, gde kažete da to nije bila neka značajna bitka, znači samo nedelju dana pre vašeg hapšenja, neko ko je organizovao tamo stvari rekao da preuzmete stražarsku dužnost u jednoj ulici, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja sam došao iz Zagreba, gdje sam imao svirku jednu. Vratio sam se u rodno mjesto i ujutro oko 6.00 sam pozvan od prijatelja da dođem na sastanak ispred doma jednog u centru mjesta i tamo saznajem šta se dešava. Cijeli dan smo stajali ispred tog doma, naravno ja sam nenaoružan bio, nisam imao ništa i ove stvari što sam rekao, to je sve što sam čuo. Dakle, nisam nigdje se kretao od tamo, iz tog centra mjesta.

To je bila organizirana obrana mjesta, međutim pošto nisam tamo živio, u svom rodnom mjestu, naravno da ti moji prijatelji nisu imali nekakva povjerenja, ne znaju šta mislim i tako dalje. Dakle, ja sam bio isto u jednoj situaciji koja je tražila da se ponašam, ne znam, na neki način koji bi trebao biti, ne. Sva ova izjava u vezi te kasarne, to je bilo ono što sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, ali koliko vidim, rečeno vam je da preuzmrte neku stražarsku dužnost, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Bili smo raspoređeni po ulicama, u civilu taj dan, u slučaju, ne znam, da krene vojska iz kasarne, ne znam, prema Osijeku i tako dalje, da će napasti kao mjesto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi tvrdite kako vi sami tom prilikom niste bili naoružani, dok su neki od lokalnih ljudi imali lako naoružanje, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Lako naoružanje u smislu lovačke puške i eventualno poštolji što sam vidio. Neki su sami radili od cjevi. Tako su pričali. Ja govorim nešto što sam tamo vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi i kažete, ne kažete da je neko pravio neko naoružanje. Vi kažete: "Nisam bio naoružan, iako su neki drugi nosili lako naoružanje". I kad ste se vi vratili svojoj porodici u Novi Sad?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Nakon dva dana. Znači drugi dan popodne sam krenuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ceo taj aranžman tu u vašem mestu, trajao je manje od dva dana?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa dva dana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to se događalo u vreme borbi i napada na vojnike JNA u okolini vašeg mesta. U vašem mestu i okolini vašeg mesta, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja sam se našao u momentu kada se to dešavalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, pošto ste se našli u momentu u kome se to dešavalo, i sami kažete, pucnjava, i sami kažete da ste uče-

stvovali u straži, doduše nenaoružani, jeste li vi učestvovali tim borbama, gospodine C-1160?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Nisam učestvovao ni u kakvim borbama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači vi ste samo bili prisutno lice u vreme kad se to dešavalo?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nenaoružani držali neku vrstu straže?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Nenaoružan. Čovjek koji je bio sa mnom je imao pištolj, čini mi se.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi kako se zvao čovek koji vam je rekao da preuzmete stražarsku službu i taj čovek koji je bio naoružan, s vama? Ako nećete da kažete na otvorenoj sednici, onda možete na privatnoj.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Mogu reći na privatnoj.

(privatna sednica)

sekretar: Na otvorenoj smo sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Sobzirom na vaše učešće ili kako kažete, delimično učešće u tim događajima, vi ste u stvari bili jedan privremeni pripadnik Zbora narodne garde, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: U slučaju bilo kakvih loših dešavanja što se mog rodnog mjesta tiče, naravno da bih učestvovao, pa i u takvom slučaju sam se našao da moram na neki način braniti svoje mjesto, a po informacijama u tadašnjim, koje su mi rekli, da bi to sve moglo se izdešavati, moji su roditelji tamo i tako dalje, rodbina i tako dalje, ne znam kako bi se drugačije trebao postaviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ja samo ovde utvrđujem činjenice. Međutim, vi tvrdite da je čovek, koji vas je ispitivao, znao sve o vama, čak i to kako ste bili obučeni za vreme tih borbi, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa ja sam to rekao. Da je znao gdje sam bio u dešavanju dan, dva tih što se spominje, znači na kojem sam mjestu stajao i tako dalje. To je znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je istina da ste na sebi vi imali uniformu Zbora narodne garde tada?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja nisam imao uniformu od 1988. godine zadnji puta kad sam bio na nekakvom gađanju kao rezervista JNA, pozvan. Od tada, od 1988. godine nikavu uniformu oblačio nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Čovek koji vas je ispitivao, kažete, znao je sve o vama i o vašim kretanjima i o vašim radnjama u vašem mestu, da mu ne pominjem ime i uhapsio vas je praktično ni zbog čega, kako vi tvrdite?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa on je znao imena ljudi. Ispitivao me za imena i funkcije tih nekih ljudi iz mjesta, što ja naravno nisam znao. Funkcije ljudi u mjestu ja nisam znao. Rekao sam prije nekog vremena što sam pretpostavljao da je bio razlog. Ja nisam tamo bio i nisu mi se povjeravali nikavi podaci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a zar iz ovoga nije jasno da vas nisu uhapsili zato što ste Hrvat, jer valjda bi onda uhapsili hiljade drugih Hrvata, koji su i tada i svih tih godina živeli u Srbiji, pa i u Novom Sadu gde ste vi živeli?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa ja bih rekao to na drugačiji način. Ako je toliko informacija o meni bilo, onda su isto tako mogli znati da ništa učinio nisam što bi bio razlog hapšenja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U šestom pasusu, takođe na strani 3, naveli ste kako su se preman vama držali korektno, jer vi objašnjavate da su znali da je vaš tast penzionisani kapetan, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To su moja razmišljanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ispitivali su vas i o ustašama koji su počinili zločine nad ženama i decom u Istočnoj Slavoniji, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pitanja su uglavnom bila ista iz razgovora sa ostalim zatočenicima, tako da sam shvatio da je to jedan vjerovatno uhodani sistem. Ispitivan sam u smislu da li znam tog nekog čovjeka koji

je nosio ogrlicu od dječijih prstića, pa ne znam, da je ustaša ubio djete u koljevci i izvadio utrobu i stavio unutra dinamit, ne znam, bombu. Da ulazi rezervista, naravno da diže djete i isto tako pogiba. Evo, takva su pitanja bila svima upućena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li vi išta znali o tome, o tim događajima?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa naravno da nisam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li sad išta znate o tome, o tim zločinima koji su tada izvršeni?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne znam ni sad.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U posljednjem pasusu na strani 3 tvrdite da vam nisu verovali da ste nevini i da su vas plašili da će vas poslati da branite srpske kuće na Papuku, je l' tako bilo?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To su mi govorili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jeste li znali da su srpske kuće na Papuku napadnute?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To sam čuo od njih, od ispitivača, od istražitelja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je napao te kuće?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa uvijek je isti način bio. Spominju se ustaše i u ovom slučaju, kao i u prethodnom. Za njih su ustaše napadale srpske kuće i na Papuku. A to sam sve čuo od istražitelja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete "da je to bilo mesto blizu linije fronta, gde se verovalo da ustaše ubijaju Srbe". Jeste li tako izjavili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Izjavio sam da je to bilo na liniji fronta gdje su vjerovali istražitelji, misleći da u upravo ovo što sam ranije rekao, da su ustaše napadale i ubijale Srbe. To su njihove riječi, to su riječi istražitelja, ja to govorim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vi ste bili, je li to mesto bilo na liniji fronta u kome ste vi bili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa meni su rekli da napadaju ustaše na srpske kuće na Papuku, a ja to smatram onda da je to borba i da je na linija fronta. To je moje tumačenje. Linija fronta gdje je bila, zaista ne znam. Nisam ni znao da se to događalo, rekao sam, dok nisam čuo od istražitelja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vaše učešće u ovim aktivnostima u Zboru narodne garde se znači svodi samo na ta dva dana?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To nije bio Zbor narodne garde. To je bila odbrana mjesta. Znači nisu bile nikakve uniforme u pitanju, nego ljudi civili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Posle ispitivanja u Novom Sadu odvezli su vas u nepoznatom pravcu, kažete u vama nepoznati vojni objekat.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja nisam bio nikada tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' ne možete da kažete gde se to nalazilo?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa evo znam da sam bio na "Paragovu", nakon toga sam saznao, nakon rata.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nisam dobro razumeo gde ste bili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: U vojni objekat nakon pokrajinskog SUP-a sam bio odveden. To sam kasnije saznao da se zove "Paragovo".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gde se nalazio taj vojni objekat?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Vožen sam u noći, dakle Fruška Gora, kažem, rekli su mi "Paragovo", Fruška Gora. Ja ni ne znam, niti sam provjeravao na karti gdje je to. U ovom momentu ne mogu tvrditi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A vi ste mislili da vas voze na Papuk i zbog toga ste se jako uplašili, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa pošto je bila zadnja pretnja da me voze na Papuk prije nego što su me odveli, šta sam mogao drugo misliti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa vi kažete u izjavi da su vam rekli da će vas odvesti na Papuk da branite srpske kuće. Ovde u ovom rezimeu koji je čitala gospođica Pek (Pack) kažete ...

SUDIJA KVON: Gospođica Bauer.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Na drugoj strani se zame-
njuje tako mnogo lica da ne mogu svima da popamtim imena, gospodine
Mej. Gospođica Bauer, dakle, je pročitala da ste vi, ako se ja ne varam, ako
sam dobro čuo, da vam je bilo rečeno da vas vode da vas ubiju?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa ne mogu vam opisati šta čovjeku prola-
zi kroz glavu u ovakvim momentima i to je sve što sam rekao istina. Dakle,
sve je to bilo nakon stvari što sam proživljavao i šta sam mogao razmišljati,
eto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako su vam rekli da vas vode na
Papuk da branite srpske kuće tamo i to bila pretnja koju su vam upućivali,
na osnovu čega ste onda razmišljali o tome i na osnovu čega kažete da su
vam pretili da vas vode da vas ubiju?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa da li je dovoljno reći da nenaoružanog,
da me gura ispred vojske, to nije nepoznata stvar.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Oni su vam rekli da će vas voditi da
branite srpske kuće, a ne da će vas voditi da vas ubiju, je l' tako? To šta ste
mislili vi u svojoj glavi da će vas odvesti da vas ubiju, to vam oni nisu rekli,
je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ovo što su rekli da ću braniti srpske kuće, to
je jedna od rečenica koju su mi spominjali, da vam ne govorim o topovskom
mesu i o drugim stvarima. Dakle, ne može se samo na temelju te jedne reče-
nice obavezati, govoriti u smislu da razmišljanja nisu mi bila ispravna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine C-1160, ja se uopšte ne upu-
štam šta ste vi mogli tada misliti ili šta ste mislili. Želim samo da ustanovim
da vam oni ni u jednom trenutku nisu rekli da vas vode da vas ubiju, je l'
tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Način i postupci na koji su to sve skupa ra-
dili, nisam mogao drugačije misliti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vam nikad nisu rekli i pretili da će
da vas ubiju.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To što sada govorimo, to je bilo u periodu ispitivanja u Novom Sadu, u pokrajinskom SUP-u. Dalje sljede stvari koje nisu mogle se na taj način reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja sam postepeno objašnjavao kako je to teklo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vas su odveli u taj vojni objekat i tamo su vas takođe ispitivali. Vi navodite da vas je ispitivao jedan major i jedan kapetan, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: U ovom momentu mogu samo reći da ne znam više činove, ali jedan od činova je sigurno bio kapetan, a drugi major, bilo je tu i zastavnika, bilo je tu više ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I oni su takođe raspolagali informacijama o vama, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Naravno kad sam sve izjave pisao u pokrajinskom SUP-u, izjava je išla sa mnom i sve moje stvari. Dakle, naravno da su raspolagali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da. I vi kažete da je major postavio niz pitanja vojnog tipa i kažete kako vas je pitao o vašim opservacijama za vreme vaših putovanja po Vojvodini, je li tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Uglavnom me je ispitivao o naoružanjima i uspoređivao i htjeo je vidjeti, u biti, šta ja znam o naoružanjima. I ostale stvari koje je naravno imao već prije. To je nekoliko puta ispitivano jedno te isto. I vjerovatno su, kasnije sam shvatio, uspoređivali sve te izjave.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I na tom mestu ste svojeručno napisali izjave, kao što ste napisali i u Novom Sadu, je l' tako, gde ste takođe bili ispitivani?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Izjave sam pisao sam, naravno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tvrdite da ste pisali na pet strana. O čemu ste pisali na pet strana?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pisao sam o svemu, počev od školovanja do svega. To se može napisati na 55 strana ako neko ima mašte i, odnosno, ima dara za pisanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li ste, da ne ulazimo sada u dar za pisanje, koji verovatno posedujete, da li ste u tih pet strana išta pisali o odgovorima na pitanja koja su vam postavljali i koja su se odnosila na ovo šta vi nazivate nizom pitanja vojnog tipa?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ništa nisam mogao odgovoriti, jer ništa nisam znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine C-1160, vi ste, koliko sam shvatio iz ove vaše izjave, i muzičar uz to što radite, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Samo taj jedan period nisam bio muzičar ili živio od toga, za vrijeme i nakon razmjene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Izjavili ste kako ste čak svirali u nekom poznatom zagrebačkom sastavu. Ja vas ne pitam o tome, već želim da ustanovim ovo šta kažete da major i kapetan koji su vas ispitivali su imali čak i taj podatak, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Taj period ja nisam svirao. To su dečki svirali na nekakvom skupu. To je meni rekao kapetan, tako da sam ja to od njega saznao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste saznali od njega taj podatak da ste vi muzičar?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne, nego da se sviralo ispred tog nekog vojnog objekta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, oni su znali sve o vama, a uhapsili vas bez razloga, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja ponavljam, sobzirom da su sve znali, smatram da su mogli znati to da nisam ništa učinio da bi bio razlog taj da završim u koncentracionom logoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Tada ste bili u ćeliji sa još nekim Hrvatima, kažete. U stvari sa jednim Hrvatom, koji je bio vlasnik nekog kafića u Zagrebu.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da. Ja sam rekao da sam prepoznao jedno lice, a to je bio taj vlasnik kafića iz Zagreba.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A zašto je on bio uhapšen? Da li ste to saznali?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Nije se moglo razgovarati puno. Ja sam samo shvatio da mu je auto tamo i da je on bio u Vojvodini uhapšen. Razlog nisam znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A vi tvrdite da su bila još dvojica iz nekog sela u Vojvodini koji su učestvovali na mitinzima protiv mobilizacije, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa to su vam sve, ono, bile kratke razmjene u razgovorima, naravno koliko je uopće mogao biti. To su ispričali, da su bili na mitingu protiv mobilizacije i da su nakon tog mitinga, kad su se razilazili, to su mi govorili oni, da kad su se razilazili, da su ih pokupili i doveli tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Sećate li se njihovih imena i mesta u Vojvodini iz koga su bili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ni mesto, ni imena tih ljudi?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne znam ni mjesto, ni imena. Zaboravio sam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Oko 23.00 istog dana, ponovo su vas odveli na ispitivanje i tada su major i kapetan, kako tvrdite na strani 6, u drugom pasusu, samo kratko razgovarali sa vama, nekih pola sata, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Mislim da sam predavao tu izjavu, koliko se sjećam. Zato je to relativno kratko trajalo, bar mislim. Ne sjećam se više detalja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Mene posebno interesuje taj razgovor, pošto kažete da je bio pola sata. Šta ste tada razgovarali sa njima?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: O izjavi koju sam napisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta ste razgovarali o izjavi koju ste napisali?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Analizirao izjavu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' se sećate nekog specifičnog podatka iz te izjave koju ste analizirali?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I tada vas niko nije ni tukao, ni maltretirao?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa tada ne ako ne smatramo maltretiranje da sam bio zatvoren u ćeliji. Jedino sam vjerovatno dobio jedan udarac, to kad je bilo pometanje, to se tiče Paragova, pometanje tamo ispred te zgrade.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ja govorim o ovom saslušanju, o kapetanu i majoru.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne, na saslušanju nije bilo ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali vi kažete kapetan je u verbalnom smislu bio grub prema vama.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa to se ponavljalo u nekoliko navrata. Način ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta vam je govorio?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Način ispitivanja je bio s jednim ljepo, s drugim grubo. Evo to je otprilike teklo cijelo vrijeme. Dvojica, trojica, četvorica, koliko bi se izmjenjivali, uvijek je jedan pokušavao biti, uvjetno rečeno, raspoložen dobro prema vama, a drugi je bio grub.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sledećeg dana ste prebačeni, kako tvrdite, u Begejce kraj Zrenjanina, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ujutro sam vožen i ponavljam, mislim da sam to i naveo, kad su me vodili van iz te zgrade u "Paragovu", rečeno mi je da se, pošto su nosili nešto za doručak, ne znam, nisam ni vidio pravo, rečeno je da meni više ne treba doručak, eto to je zadnje što sam čuo na izlasku van. Dakle, ponovo nekvi psihološki pritisak i tako dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to što vam ne treba doručak, to ste shvatili da vas vode da vas ubiju, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: A vožen sam sam u, ne znam, to se zove marica valjda, vozilu zatvorenom, sa jednim malim prozorčićem, zastavnik i četvorica, valjda, ljudi vojnih policajaca, znači oni bijeli opasači.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li oni bili korektni prema vama, ti vojni policajci s belim opasačima, koji su vas vozili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ako izuzmemo naguravanje, guranje, ubacivanje i tako dalje, mogu reći ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta možete reći? Da su bili korektni.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da je taj dio prošao u redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad kažete da vas je prvi put tukao neki Žare, za koga kažete... To je kad ste došli u Begejce, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta je to bilo? Je li to bio neki centar gde su bili ratni zarobljenici?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Kad su se otvorila vrata, natjerao me je da sagnem glavu i ruke stavim na leđa. Dakle, šta sam mogao vidjeti u tom momentu. Samo mi je izrecitirao da to nije hotel i ne znam, da je to, ne znam ni šta više da kažem. Koncentracioni logor je na kraju ispao. U tom momentu me je počeo tući, bacio me je glavom na žicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi molim vas, kažete da vas je taj vojni policajac, da se u stvari radilo o kriminalcu, koji je pušten iz zatvora pre početka rata.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Za vrijeme boravka u tom logoru izjavio je jedan od ljudi koji su ulazili, a bilo ih je pet, šest određenih samo, bio je pijan i sam je rekao da mu je svejedno da li je iza rešetaka ili iza žica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jeste li vi na osnovu toga zaključili da su kriminalci pušteni iz zatvora da bi postali vojni policajci?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To je možda tako prevedeno, ali smatram, u svakom slučaju, da su kriminalci bez obzira. Ovo što sam rekao, povezano je samo, da su to ljudi bili, pretpostavka je moja samo da su to ljudi bili koji

su bili na odsluženju nekakve kazne zatvorske, prebačeni i obučeni kao vojni policajci i rezervisti i da nastave da odslušuju svoju kaznu na taj način.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači vaša je pretpostavka ovo šta je pročitala gospođica Bauer, to je vaša pretpostavka da su oni kriminalci koji su postali vojni policajci?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Taj Žare koji me je tukao, bio je sav izrezbaren po licu. Znači, jedan lik upečatljiv, koji ja doživljavam, ne znam kako drugačije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde se može sresti mnogo ljudi koji imaju razne istetovirane znake, pa ih niko ne smatra kriminalcima zbog toga.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: On je za mene kriminalac, bez obzira. Iz načina ponašanja, znači nije mu to bilo ni prvi, ni zadnji put što je radio ljudima tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da ne ulazim u to, pošto to ne znam ali vi, dakle, ste to samo zaključili, a niste imali nikakav podatak o tome da je neko kriminalac pretvorio u vojne policajce?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja mogu reći samo to da sam cijelu izjavu pisao na temelju svog doživljavanja cijele situacije. Dakle podatak povjerljiv, ja sigurno nemam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, dakle nemate poverljiv podatak o tome. Pamтите takođe i vojnog policajca sa nadimkom Rambo, je l' tako tvrdite?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' i on bio, jeste li i o njemu imali neko saznanje da je imao neku kriminalnu prošlost ili šta? Ili je to opet ...

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Mislim da je taj Rambo to i izjavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mislite da je izjavio?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne znam više koji od njih, ali netko od njih je izjavio ono što sam maloprije rekao, da mu je svejedno da li je iza rešetaka ili iza žice.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na osnovu toga ste to zaključili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To je već veliki vremenski period prošao da bih mogao tolike detalje pamtiti, ali ono što je ostalo, ja sam samo izjavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, međutim vas su prema vašim navodima, u Begejcima najviše tukli jedan Albanac po imenu Krasnići (Krasniqi) i Hrvat koji se zvao Mirko, ali mu ne znate prezime, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne znam prezime Mirku, ali nisam rekao da su me najviše oni tukli. Tukli me jesu između ostalih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovaj Albanac Krasnići i ovaj Mirko iz Hrvatske, taj Mirko je bio iz Bilja, iz blizine Osijeka, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Tako je. Oni su bili na početku, na ulasku u tu štalu gdje smo svi ležali. Oni su bili nešto između tih vojnih policajaca i nas. Znači ako treba ići netko obaviti nuždu ili bilo šta, morali su se prije njima obratiti. Uvijek je jedan jedan morao biti budan, a u slučaju kad se dovede novi, obojica su morali biti na nogama, za razliku od nas koji smo ležali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Tu ste prepoznali izvesnog Milasa, Hrvata iz Opatovca u Istočnoj Slavoniji, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Tako je. Stjepan Milas je imao trgovinu. Ja sam kod njega bio kad sam radio sa kozmetikom i on je od mene uzimao nešto od robe.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li su ti ljudi, kao i ovaj Kruno Farkaš, koga pominjete, bili pripadnici Zbora narodne garde? Je l' tako gospodine, C-1160?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Za Krunu sam saznao iz razgovora da je bio pripadnik, a bio je u Iloku, mislim u jednom periodu, ali u civilu je isto uhvaćen kad su izlazili iz Iloka. A za Stjepana Milasa, on je bio nekakav, čini mi se, funkcioner u mjestu svom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa jesu li tu bili uglavnom uhapšeni oni koji su se borili u redovima Zbora narodne garde, među koje su oni, po vama greškom, svrstali i vas? Je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Od 500 i nešto ljudi, na kraju 20 i ne znam koliko ljudi je moglo biti, je bilo iz okolice Belišča u uniformama Zbora narodne garde. Drugi su bili svi civili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi kažete i za ovog Farkaša da je bio pripadnik Zbora narodne garde, ali se povukao u civilnom odelu, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: On je bio isto u mjestu, ali je bio vjerovatno obučen. Tako sam ga shvatio. Ja to pričam iz priče i kasnije iz razgovora. On je bio u svom mjestu, isto u organiziranom tom, u organiziranju obrane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Na osmoj strani, u devetom pasusu tvrdite da su jednog dana dovedena, kako vi kažete, dvojica crnaca, ali vi ne znate odakle su ti ljudi, niti su vam bila poznata njihova imena, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Imena mi nisu bila poznata, ali sam saznao što se pričalo među ljudima u logoru, da su bili sa Šri Lanke (Sri Lanka) studenti, koji su studirali negdje u Skoplju valjda, a došli u Beograd po nekakve dokumente, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ja razumem, oni su bili nekakvi strani plaćenici. Optuženi da su bili strani plaćenici. Je l' to tako ili ne?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Kada bi dolazili vojni policajci u tu štalu, govorili su o tome da su došla dvojica plaćenika, hrvatskih plaćenika. Znači s jedne strane ova informacija, a s druge strane informacija ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. A komandant ovih pripadnika Zbora narodne garde, te grupe pripadnika Zbora narodne garde, koja se nalazila u tom zatvoru je bio izvesni Grizbauer, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Izbauer ili Grizbauer, tako nekako, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi o kojoj jedinici Zbora narodne garde se radilo, je l' vam to poznato?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne znam koja je jedinica i kako se zvala, samo znam da su iz okoline Belišča.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate na kom su ratištu bili zarobljeni?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Govorili su da su bili na napadu na nekakvu karaulu valjda i da su bili izdani i da su bili dočekani i opkoljeni. To sam čuo tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, oni su napali na vojnu karaulu na granici, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa tako je bilo rečeno, da su išli u akciju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I oni su vam to ispričali da ih je neko izdao pa su bili dočekani, opkoljeni i uhapšeni, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa naravno. Kako bih drugačije znao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači tamo su ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, treba da budete svesni toga da vam je ostalo još pet minuta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio, gospodine Mej, da sam počeo posle 9.30, ali verovatno vi imate precizniji podatak. Evo požuriću. Dakle, to je o ratištu na kome su bili zarobljeni. Iako im je bila pripremljena zaseda, jer kažete da su bili izdani, niko nije pucao na njih, nego su ih zarobili. Uhapsili ih, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da, dovedeni su negdje, ja govorim ono što se sjećam iz razgovora, odnosno ono što su ispričali, odnosno što sam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Na njih su bili pušteni psi i bio je preko puta čovjek koji je bio izgrizen od psa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na granici uvek ima i pasa koji idu uz graničare, jer to je poznato.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne, to je namjerno bilo učinjeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi navodite, iako to nazivate koncentracionim logorom, dakle taj zatvor u kome su bili zatvoreni pripadnici Zbora narodne garde, da ste tu imali i lekarsku negu, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja sam vidio da prolazi samo jedna gospođa u civilu, samo s bijelim mantilom. Dakle, nije bila iz vojske, tako navodim. Kasnije je to prebačeno na doktora koji je bio logoru, koji je ležao s nama, kad su shvatili i vjerovatno znali ko je. Ali ta njega je bila jako, ovaj ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Skromna.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Skromna, svedena na previjenje, eto baš jednog od tih koji je izgrizen od psa bio, odnosno od nekakve tablete za smirenje i tako dalje. To je bilo sve, koliko ja znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste iz Begejaca pisali svojoj ženi, koja vas je sa ćerkom posetila u Begejcima, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To se desilo nakon, to sam samo poslao gdje sam kad je bio Crveni križ, a Crveni križ je to izvršio, nisam ja pisao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I ona vas je posetila, zajedno sa svojom rođakom, kojoj neću da čitam ime, koja je nastojala da interveniše kod upravnika zatvora, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Tako je, jer nisu znali razlog zašto sam tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kažete da je ona bila uzrujana posle razgovora s tim upravnikom. Da li vam je rekla zbog čega je ona bila uzrujana?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne tada, nego nakon nekih mjeseci u Mađarskoj (Hungary).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li vam rekla zbog čega je bila uzrujana?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Rekla mi je da je tamo saznala da sam bio glavni organizator za HDZ za Vojvodinu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To se tada verovalo, je l' tako? Ali ste vi razmenjeni 10. decembra 1991. godine u Bosanskom Šamcu, je l' tako, gospodine C-1160?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste dugo vi ukupno bili u zatvoru u toj grupaciji Zbora narodne garde?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Nisam čuo prvi dio pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ste ukupno bili, dakle, u tom zatvoru sa ovom grupacijom Zbora narodne garde?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To je bila neznatna grupa od dvadesetak ljudi. Bio sam sa 500 i nešto civila iz Vukovara i ostalih mjesta iz Istočne Slavonije, dakle vi inzistirate na ovoj grupi Zbora narodne garde. Ja to ne vidim kao značajniju skupinu ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali vi nikada niste osuđeni, niti je protiv vas zbog bilo čega podignuta neka optužnica u Jugoslaviji, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne, ne sjećam se, osim za prekršaje u prometu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kad ste poslednji put boravili u Jugoslaviji?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Kad sam poslednji put boravio?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U Jugoslaviji.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: u Jugoslaviji. Pa Jugoslavija je, kako se to drugačije zove sad. Ne znam na koju Jugoslaviju mislite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi jeste li posle rata nastavili da živite u Novom Sadu ili ste otišli negde drugo? Jeste li ostali sa svojom suprugom Novosađankom da živite u Novom Sadu ili ste otišli negde drugo ...

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: U Zagreb.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, više se niste vraćali na to područje ni u jednom periodu?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Bio sam nedavno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nedavno ste bili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da, poslom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jeste li bili posle 1991. godine? Kad ste prvi put bili posle 1991. godine? Posle ovih događaja o kojima svedočite?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Bio sam u Požarevcu sa jednim sastavom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa dvije godine, dvije i po, možda tri, ne znam sad. Pozvani smo bili od radija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da svirate na radiju?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne, pozvani smo bili od Radio Dabra iz Požarevca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da svirate tamo, je l' tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje je to godine bilo?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa ja mislim prije tri godine.

SUDIJA MEJ: Gospodine Tapušковиću ili gospodine Kej (Kay) da li imate pitanja?

PRIJATELJ SUDA KEJ: Časni Sude, ako se naprave neke foto-kopije, biće puno brže da radi sa ovim svedokom posle pauze.

SUDIJA MEJ: U redu.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Pet minuta

SUDIJA MEJ: Vi znate šta je kopiranje.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Da, znam, ali na mojoj kopiji je nešto napisano, pa bi bilo bolje da se pribavi čista kopija.

SUDIJA MEJ: Pauza od 20 minuta. Gospodine C-1160, napraviti ćemo pauzu od 20 minuta. Molim vas nemojte ni sa kim da razgovarate o svome svedočenju dok ono ne bude sasvim gotovo, a to naravno obuhvata i članove tima Tužilaštva. Dakle, pauza od 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Kej.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Časni Sude, za vreme pauze je napravljena kopija dodatne izjave, koja je stavljena na raspolaganje vama. Gospodine svedoče, molim vas pogledajte izjavu koja će sada da bude stavljena pred vas. Imate li vi to sad pred sobom. Vidite li da je to izjava sa vašim imenom? Nećemo spominjati naravno vaše ime. Vidite li je?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Vidim.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Možete li da nam najpre kažete kada ste vi dali tu izjavu?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Tu izjavu sam dao nakon razmjene, nekavih možda desetak dana poslje.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: A kome ste dali tu izjavu?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: To sam dao kod rodnog mjesta, u rodnom mjestu u policiji.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Želeo bih da pogledate neke detalje te izjave. Najpre u prvom pasusu vidite da piše da vas je uhapsila policija u Vojvodini, je li tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Dva policajca su bila u civilu koja su prišla automobilu. Milicajca, policajca.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: A to konkretno mesto, mislim da ste nam rekli da se zove Titov Vrbas, je li tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: A kada govorite o pokrajinskom SUP-u, govorite li onda o SUP-u u Titovom Vrbasu, gde ste bili odvedeni?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Govorim o SUP-u iz Novog Sada. Pokrajinski SUP, tako se zvao. Tako sam čuo da se zove. Puni naziv.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U ovoj izjavi kaže se da ste bili odvedeni u pokrajinski SUP.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja sam iz SUP-a u Titovom Vrbasu vožen u automobilu onako kako sam ispričao, nas dvojica, dva u civilu, vozač i suvozač sa pištoljem i treći u uniformi je vozio moj automobil.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Kada gledam ovu izjavu koju ste dali Sudu, na njenoj drugoj stranici, u desetom pasusu kažete da kada ste odvedeni kući, da vam je naređeno da se vratite u 7.00 sledećeg jutra.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Tvrdite li vi dakle da su vas oni u tom vremenskom periodu ostavili nasamo sa ženom i porodicom, kod vas kod kuće i da ste se vi dobrovoljno vratili u SUP nekoliko sati kasnije?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: U SUP-u su ostale sve moje stvari, dakle dokumenti od firme, od moje firme, moji osobni dokumenti i auto sa reklamnim proizvodima. Dakle, ja nisam mogao ništa drugo učiniti, nego vratiti se nazad.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U izjavi datoj sudu piše u sedmom pasusu sledeće: da ste bili u toj stanici, znači u policijskoj stanici i da su vas onda odvezli u kancelariju SUP-a u Novom Sadu. To znači da ste bili u dve policijske stanice, zar ne? Pre nego što ste prebačeni u kasarnu.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da, to je to.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Ako pogledamo ovu drugu izjavu, koju sam vam pre par trenutaka predočio, u četrnaestom redu kaže te u toj izjavi, naime, sledeće: da ste iz pokrajinskog SUP-a otišli u Paragovo.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U toj izjavi se ne spominje da ste uopšte bili u stanici policije u Novom Sadu.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Pa ja sam radio razliku u smislu u Titovom Vrbasu u policijsku stanicu kad sam, milicijsku stanicu, SUP priveden, to je jedno, a pokrajinski SUP zovemo ovu drugu stanicu koja je u Novom Sadu.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U toj izjavi vi spominjete pokrajinski SUP, ali ne spominjete stanicu policije u Titovom Vrbasu.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ta je izjava dana i na neki način ja sam samo prepričavao događaje koje sam prošao, dakle taj iskaz je davan na taj način. Dakle ne u smislu nekakve posebne izjave. Ne znam, možda nisam razumio pitanje.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Ja vas pitam u vezi sa ovom drugom izjavom, koja do sada nije predočena pred Sudom. U toj izjavi, naime, se ne pravi nikakva razlika između policijske stanice u Titovom Vrbasu i policijske stanice u Novom Sadu.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Koliko se sjećam, ja ovu izjavu nisam potpisivao, dakle nisam je ni pročitao. Čovjek je pisao dok sam ja govorio i zato vjerovatno nije to naglašeno. A sigurno sam rekao.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Taj čovek koji je uzeo tu izjavu, šta je on po zanimanju? Šta je njegov posao bio?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: On je bio policajac ili inspektor ili tako nešto.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: A je li on tamo bio da bi slušao šta vi govorite i da bi zapisao ono šta ste vi govorili?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja mislim da je to išlo na sljedeći način: nakon povratka iz logora bilo je rečeno da odem dati izjavu. Ja sam se prijavio u taj jedan ured policije, naime radili su taj posao, naravno u toj policijskoj upravi i to sam dao tamo. Dakle, nije nikakav istražitelj, ne znam. Ja to tako nisam doživio. I ne znam da li je taj čovjek bio profesionalac u tom smislu ili je bio samo jedno vrijeme u funkciji policije.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li bi moglo da se kaže da ste vi znali da je bilo važno zašto dajete izjavu o onome šta se vama dogodilo od 5. novembra 1991. godine?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ne, to je bilo na nagovor mojih prijatelja da to učinim, zato što su znali šta mi se desilo. Nije mene nitko pozvao da dajem taj iskaz. Nije poseban poziv došao za to.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Još jedna stvar; ako pogledamo osamnaesti pasus izjave, glavne izjave koju ste dali i koja je predočena Sudu kao dokazni materijal, vidim da ste 15. septembra bili uneli ispravku u redu u kojem kažete: "Još uvek ne znam kuda su me odveli".

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ja sad ne mogu se snaći na što se tačno misli, po ovome 18 ...

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Ako pogledate osamanesti pasus, osamnaesti paragraf izjave, gde kažete: "Ispitivanje se nastavilo do 2.00 ili 3.00, a

potom su me stavili u auto bez oznaka i odveli me u kasarnu udaljenu 30 minuta. Još uvek ne znam kuda su me odveli”.

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Izjavu koju sam dao, a to je prije tri godine, ja mislim, nisam posebno se spremao, niti sam razmišljao detaljno o stvarima. Mislim sam da će ići svojim tokom, međutim ja se u tom momentu nisam mogao sjetiti te kasarne gdje sam odveden. Zato je taj ispravak učinjen sada.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: U izjavi koju sam ja pokazao jutros, pominje se to mesto po imenu, kao Paragovo, je li tako?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA KEJ – PITANJE: Da li vi govorite Sudu da niste mogli da se setite tog mesta kada ste davali izjavu, tokom dva dana u mesecu junu 2000. godine?

SVEDOK C-1160 – ODGOVOR: Ta izjava je ostala takva kakva jeste, zato što se ne sjećam da smo radili nekakv ispravak. Vjerovatno sam previdio da se to učini. A ne znam da li sam uopće u tom momentu i u ta dva dana i znao.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Hvala vam najljepše, ja nemam više pitanja.

TUŽILAC BAUER: Časni Sude, nemamo dodatnih pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospodine Kej, nije na vama da vi kažete, ali budući da ste postavljali pitanja u vezi s tim, bilo bi dobro da se ovo predloži na usvajanje. Možda bi bilo dobro ukoliko bi se to priložilo dokaznom predmetu 542. Kao dodatak postoji jedna skica. I mislim da bi bilo dobro da se to uradi, gospođo Bauer, da bi ova izjava MUP-u mogla da se priloži.

TUŽILAC BAUER: Časni Sude, mi nemamo nikakav prigovor na to. Samo bi bilo dobro da se iz dokumenta uklone lični podaci ovoga svedoka.

SUDIJA MEJ: Da, svakako. Gospodine C-1160, ovime smo završili vaše svedočenje. Hvala vam što ste došli pred Međunarodni sud da svedočite. Sada možete da idete, ali molim vas sačekajte samo malo dok se zastori ne spuste.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Sledeći svedok je, časni Sude, svedok Marko Knežić, za kojeg nemamo zaštitne mere. On će da svedoči o regiji koja se nalazi na 37. stranici atlasa dokaznog predmeta 336. Radi se naime o mestu Slano, koje se nalazi severozapadno od Dubrovnika na obali, te o Bileći koja se nalazi iznad Trebinja.

SUDIJA MEJ: Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK KNEŽIĆ: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cjelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sestii.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC UERC-RECLAF

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Hvala vam, časni Sude. Gospodine, molim vas, recite nam vaše puno ime i prezime.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Marko Knežić.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Gospodine Knežiću, vi ste dali izjavu istražitelju Tužilaštva 2000. godine. Jeste li vi pregledali i potvrdili svoju izjavu u jednom postupku pred sudskim jednim službenikom u junu mesecu ove godine?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, Tužilaštvo predlaže na usvajanje paket po Pravilu 92bis za ovoga svedoka, to je izjava, prilozi toj izjavi, kao i postupak koji je vođen pred Sudom.

sekretar: Dokazni predmet 543, časni Sude.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Časni Sude, ja ću sada da pročitam rezime izjave ovog svedoka i da postavim nekoliko pitanja. Gospodin Knežić je imao 39 godina u vreme događaja. On je iz sela Slano, severno od Dubrovnika. Slano je imalo 450 do 500 stanovnika, uglavnom Hrvata. Kada se saznalo za događaje u Vukovaru, ljudi su u toj regiji počeli da se osećaju nesigurnim. Sredinom 1991. godine u Slanom je osnovan Krizni štab. Taj Krizni štab, radio je u koordinaciji sa mesnom policijom. Svedok je učestvovao

u odbrani sela. Odbrana sela imala je vrlo malo oružja, samo lovačke puške. Oni su stražarili kod sistema veze, snabdevanja vodom, pošte i tome slično. Dana 3. oktobra 1991. godine JNA je počela da granatira Slano i njegovu okolinu. Krizni štab Slanog uputio je stanovništvo, a posebno starije ljude, žene i decu da napuste selo. Do 4. oktobra 1991. godine u Slanom je ostalo samo oko 30 ljudi. Gospodine Knežiću, recite molim vas, je li taj krizni odbor u Slanome bio civilno ili vojno telo?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To je bilo civilno tjelo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: A policija koja je saradivala sa tim telom, je li to bila redovna civilna policija ili neka specijalna policija odnekud?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Bila je redovna policija.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Je li pre napada stanovništvo dobilo neko upozorenje od JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, nije dobilo nikakvo upozorenje.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Je li se ikada tražilo da se selo preda ili da se preda oružje JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, ja o tome nikad nisam čuo.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Jesu li meštani išta učinili šta bi moglo da izazove napad Jugoslovenske narodne armije?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu to napravili.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Dana 4. oktobra 1991. godine, JNA je napala Slano artiljerijom i pešadijom. Vojnici su nosili "SMB" uniforme sa crvenom zvezdom petokrakom na kapi. Osim toga, u napadu su učestvovali i pripadnici paravojnih grupa. Svedok koji nije uspeo da pobegne kada je počeo napad, proveo je dva meseca krijući se u stenama iznad svoje kuće i to zajedno sa svojim ocem i jednim komšijom. Sa mesta na kom se krio, svedok je vidio JNA i pripadnike paravojnih formacija kao pale i pljačkaju kuće. Svedokov otac je zarobljen 1. decembra 1991. godine dok su se svedok i njegov komšija predali vojnicima JNA iz Užičkog korpusa 4. decembra te iste godine. Svedok i njegov komšija su bili zlostavljani za vreme te predaje. Svedok je bio ranjen u glavu. Sledećega dana, 5. decembra svedok je odveden u zatvorski logor "Bileća". Tim zatvorom je najpre upravljao Užički korpus JNA, a kasnije Riječki korpus Jugoslovenske narodne armije. Svedok je odve-

den u jednu sobu zvanu "katakomba", kako su je zatvorenici zvali, i bio je vezan lancima, zajedno sa svojim komšijom. U sobu je ušao jedan vojnik iz Užica, udario svedoka čizmom i slomio mu levo rebro. Sledećega dana svedoka su odveli u jednu drugu malu sobu, gde su ga nekoliko puta ispitivali oficiri JNA. On i još dva zatočenika u toj sobi su udarani i premlaćivani za vreme ispitivanja. Nakon toga svedok je bio zatočen u dve posebne prostorije. U jednoj je bilo još 30 zatočenika, a u drugoj 50 ljudi. Obe sobe su bile pretrpane ljudima. Količina hrane nije bila adekvatna. Higijenski uslovi su bili jako loši. Zatočenici su bili izloženi psihičkom i fizičkom zlostavljanju i ponižavanju i to na različite načine. Bili su primorani da rade. Dana 23. maja 1992. godine, zajedno za još 90 do 100 drugih zatočenika, svedok je odveden u Morinje u Crnoj Gori i to u autobusima Jugoslovenske narodne armije. Životni uslovi u Morinju, govoreći o hrani i higijeni, su bili još gori nego u Bileći. Psihološko i fizičko zlostavljanje se nastavilo. Iako je batinanje bilo uobičajeno, zatočenici su bili posebno jako batinani 13. juna 1992. godine. Toga dana svedoku su slomljena dva rebra. Zajedno sa još 20 zatočenika, svedok je razmenjen 2. jula 1992. godine. Gospodine Knežiću, dok ste bili zatočeni u Bileći i u Morinju, jeste li ikada bili optuženi za neko konkretno krivično delo ili vam se možda sudilo?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Nisam bio optužen i nije mi se sudilo.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, završila sam sa glavnim ispitivanjem.

SUDIJA MEJ: Hvala vam. Gospodine Miloševiću, izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Knežiću, u četvrtom paragrafu svoje izjave naveli ste da ste počeli da osećate kako napetosti rastu u dubrovačkoj regiji i u vašem mestu Slano i da ste počeli da organizujete odbranu, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, u našem je mjestu u to vrijeme organiziran krizni štab, to sam već rekao i ljudi koji su organizirali obranu mjesta, radilo se o zaštiti objekata gospodarske prirode.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, gospodine Knežiću, kakve su to napetosti rasle u vašem mestu? Šta se događalo u vašem mestu tada, počele da rastu napetosti?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Mi smo preko medija bili informirani o napadima na Vukovar i vidjeli smo da se nešto neobično događa u našoj domovini Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. To znači da ste počeli da se organizujete na odbranu pre bilo kakvih događaja u ili u široj okolini vašeg mesta.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Organiziranje se svodilo na to da se čuvaju izvorišta vode i električna postrojenja. Dakle, nisu poduzimane nikakve akcije koje bi bilo čime nekoga ugrožavale.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja to razumem, ali jeste li vi tada bili bilo čime ugroženi?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne razumjem pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kako ja podrazumevam da se u toj dubrovačkoj regiji, uključujući i Slano, ama baš ništa nije događalo u to vreme, osim što ste se, kako kažete, organizovali da čuvate privredne objekte i drugo o čemu govorite.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Dakle, rekao sam, mi smo to radili i ništa drugo nismo radili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li, kad ste počeli da se organizujete u Slanom, to radili po naredbi koju ste dobili od kriznog štaba iz Dubrovnika?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, to je bio krizni štab u Slanom, jer o veza između kriznih štabova Slanog i Dubrovnika ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li vam je poznato da li je iko naredio, eto Slanom, da kažem, da ne kažem Dubrovniku ili drugim mestima, da se počne sa organizovanjem tih formacija koje treba, eto, da čuvaju mesto ili bilo kom smislu organizacije? Da li vam je poznato od koga je potekla ta inicijativa, sobzirom da se na tom vašem području ništa nije događalo?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To nisu bile nikakve posebne formacije. To su bili normalni domaći ljudi u civilnoj odjeći i bila ima je dužnost da čuvaju, dakle vodoopremu ili električne instalacije, kao što su trafo stanice i tome slično.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali su tada, kao navodite u četvrtom pasusu svoje izjave, organizovana lokalna povereništva da bi se, kako navodite, dalje nosila sa predstojećom opasnošću, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne znam da sam ja to rekao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja samo, pošto vi svedočite po ovom pravilu po kome nemate živog svedočenja, ja govorim samo na osnovu vaše izjave. Kažete: "Formirana su lokalna krizna" to vam je u sredini četvrte tačke vaše izjave "formirana su lokalna krizna povereništva da bi se nosila sa predstojećom opasnošću". Dakle, ja ništa ne konstruišem, već vas pitam u vezi s tim šta vi izjavljujete u ovoj svojoj izjavi.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio član poverjenstva, ja sam samo trebao napraviti ono što mi je bilo odriješeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, radilo se o nekoj predstojećoj opasnosti. Nečemu što tada nije postojalo. Dakle tada nikakva opasnost nije postojala, ali vi ste nekakvu opasnost očekivali, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Dobro, ja o tome nisam odlučivao. Postojao je Krizni štab, a ja nisam bio član Kriznog štaba ili poverjenstva, kako hoćete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, ali u vreme kad ste počeli sa organizovanjem tih kriznih povereništava, nikakve opasnosti, u stvari, nije ni bilo. Je li to bar tačno?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja o tome ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa znate vreme kad je to formirano, jer tvrdite u svojoj izjavi, govorite o predstojećim opasnostima i znate da tada nikakve opasnosti nije bilo. Ništa se nije događalo tu. Je l' to tako ili nije, gospodine Knežiću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: A događalo se u Vukovaru i to je najverovatnije bio osnovni razlog da se pristupi organiziranju kriznog poverjenstva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li to lokalno povereništvo delovalo u skladu sa smernicama Ministarstva unutrašnjih poslova Hrvatske, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Evo kao što vidite, u izjavi stoji da je lokalno krizno povjereništvo dobivalo upute od Dubrovnika. Ali ja nisam bio član kriznog povjerenstva, pa ne mogu na to odgovoriti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro. Ja razumem. Ali vi ste napisali u izjavi da je lokalno povjereništvo dobijalo uputstva od Dubrovnika i ja vas to maločas pitam, a vi kažete da vi to ne znate i da ste se vi samostalno organizovali, da niste imali vezu sa Dubrovnikom. U vašoj izjavi stoji da ste dobijali uputstva od Dubrovnika.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, kako je rečeno, lokalno krizno povjerenstvo. Ja sam samo trebao izvršavati ono što mi je lokalno krizno povjerenstvo namjenilo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ste naredbe dobijali iz Dubrovnika?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Krizno povjerenstvo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A o kakvim se naredbama radilo? Na šta su se one odnosile?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja o tome ne mogu govoriti, jer nisam bio član kriznog povjerenstva. Mogu samo govoriti da sam radio ono što mi je krizno povjerenstvo povjerilo da radim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta vam je poverilo da radite krizno povjereništvo?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da u određenom razdoblju čuvam, recimo, vodospremu koja se nalazi iznad samog mjesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I šta ste pri tom imali od naoružanja sa sobom kad ste čuvali tu vodospremu?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja konkretno nisam imao naoružanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je imao naoružanje?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Pa neko ko se nalazio u grupi imao je možda jednu lovačku pušku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Knežiću. Vi kažete kako se situacija pogoršavala i tako kako se situacija pogoršavala, vaš krizni štab je počeo samoinicijativno da donosi odluke, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I kažete da su samo imali lovačke puške.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, to je ono što sam ja vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I pripadnici Teritorijalne odbrane su pristupili tim kriznim štabovima i branili su sela, je l' tako? To je ono šta vi kažete?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, ali nisu imali oružja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači oni su svi bez oružja branili sela?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Rekao sam već da je bio odrijeđeni broj lovačkih pušaka, ali to je sve što sam ja vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, jesu li sela bila napadnuta, a vi ste ih branili? Pošto kažete da su oni branili sela, jesu li ona bila napadnuta?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ona su bila napadnuta 3. i 4. oktobra 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: JNA je, kako vi sami kažete, bila daleko nadmoćnija, kako u pogledu ljudstva, tako i u pogledu naoružanja kojim je raspolagala. Jeste li tako izjavili?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste li uspeli da odbranite svoja mesta, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, nismo odbranili svoje mjesto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jeste li ga bar branili?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Mislim da se pokušalo, ali to se nije moglo napraviti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je u stvari tačno, gospodine Knežiću, da ste od dubrovačkog kriznog štaba i komande Zbora narodne garde dobijali naredbe da uvek i svuda gde je to moguće, napadate na

pripadnike JNA, koji su se povlačili iz oblasti, iz te oblasti severne koji su se povlačili iz severne Dalmacije i ...

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Nisam čuo za takvu naredbu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Niste čuli ništa o tome?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je tačno da su se sa lokalnim stanovništvom nalazili i pripadnici Zbora narodne garde, na tom području? I neki strani plaćenici.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja to nisam vidio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jeste li čuli šta o tome?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ni čuo, ni video?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Govorim za moje mjesto, za Slano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U šestom paragrafu izjave, navodite kako je 3. oktobra 1991. godine uništen televizijski odašiljač na Bijelom Brdu i kako je to bio znak da je počeo rat na vašem području, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li je bilo položaja Zbora narodne garde na Bijelom Brdu i da li je odatle otvarana vatra na pripadnike JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da nije bilo pripadnika Zbora narodne garde u mom kraju i na tom položaju nije bilo, na odašiljaču, repertitoru televizijskom na Bijelom Brdu nije bilo nikoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, nikog nije bilo na Bijelom Brdu?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E sad mi recite, molim vas, vi navodite kako je zaliv Slano granatiran sa mora i iz smera Popovog Polja, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi koliko je meštana u Slanom tom prilikom povređeno ili poginulo?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Poginuo je jedan čovjek, a nekoliko je ljudi ranjeno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od čega je taj čovek poginuo?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Od granate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi koliko je granatirano selo? Znači i sa mora i sa Popovog Polja, kažete, granatirano selo.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko dugo je trajalo to granatiranje?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Granatiranje je izvršeno trećeg na četvrti, cijelu noć i granate su bile... U pravilu svaka druga ili treća zapaljiva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači intenzivno granatiranje čitave noći?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I jedan čovek je poginuo. I stanovnici Slanog tada još uvek nisu napustili svoje domove i otišli u Dubrovnik, je li tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Stanovnici Slanog su se već trećeg počeli izvlačiti i izvlačili se na zapad, ne prema Dubrovniku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Knežiću, da li je tačno da je objekat tog napada bilo, ne mesto Slano, niti civilni objekti i civilno stanovništvo, već položaj onoga šta vi nazivate odbrana Dubrovnika, sa kojeg je otvarana vatra na pripadnike JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Oprostite, ne znam o čemu sad govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je predmet napada JNA, da li su bili položaji sa kojih je otvarana vatra na JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne znam da je otvarana vatra na JNA sa bilo kog položaja iz blizine Slanoga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. I vi kažete da je krizni štab preporučio lokalnom stanovništvu da napusti Slano, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete: "jedan je čovek stradao, bilo je nekoliko ranjenih", međutim u izjavi kažete da je bilo puno ranjenih, ali da se ne sećate njihovih imena, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, to je, neke ranjene sam vidio, a za neke sam čuo, a imena se ne sjećam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, pa Slano je malo mesto. Maločas ste konstatovali, odnosno mislim da je gospođa Uerc-Reclaf (Uertz-Retzlaff) napomenula u onom kratkom izlaganju vaše izjave, da je to mesto od petstotinak stanovnika, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste meštanin Slanog?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I ne možete da se setite i jednog ranjenika po imenu, čak ni onih za koje ste čuli. Niste čuli njihova imena.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja sam se odrijeđeno vrijeme, rekao sam to već, skrivao od granata i od tog napada i onda nisam ni bio u mogućnosti da sve te ljude vidim, a dio ranjenih se, normalno, izvukao na zapad i to je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste li videli i jednog ranjenika?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' znate bar onda kako se taj čovek zvao u tom vašem selu, u tom malom mestu?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako se zvao?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Goran Borbora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li videli još kog ranjenika?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Vidio sam neke ranjene, ali kako je bila noć, onda nisam ni mogao biti u mogućnosti da svakoga prepoznam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako je bila noć otkud ste znali da su ranjeni?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Jer su bili u blizini medicinskog centra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li... Zaključak da su oni ranjeni izvlačite iz toga da ste bili u blizini medicinskog centra?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Bili su na lječničkom tretmanu kod doktora.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U paragrafu 8 navodite kako su se branitelji smestili u hotel "Admiral", je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To je bilo nekoliko ljudi koji su u bjegu pokušali pružiti otpor i onda su se čamcima izvukli preko mora i dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi, koliko dugo su oni pružali otpor? Vi kažete da su pružali otpor, a onda su krenuli prema moru i povukli se čamcima. Koliko dugo je trajao taj otpor?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Koliko ja znam, to je bilo vrlo kratko vrijeme, jer ja nisam tamo bio s njima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I recite mi kad su se oni povukli čamcima, jesu li se povukli u Dubrovnik?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Koliko ja znam, išli su prema Stonu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema Stonu. Dobro. Vi kažete da vi niste stigli da se izvučete i da ste se krili u nekim stenama sa svojim ocem i komšijom.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko dugo ste se krili?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Dva mjeseca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Puna dva meseca?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa čime ste se hranili?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Otac je išao naokolo, skupio neku hranu, neke konzerve, a u to vrijeme su dozrele mandarine i narandže, poneki šipak i to nam je bila jedina hrana.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u tački 9: "Dva smo se mjeseca skrivali u tim stijenama. Za to smo vrijeme nas trojica imali jednu pušku i tri ili četiri metka. Iz našeg smo skrovišta vidjeli selo. Nije bilo struje, pa bismo se iskradali noću i uzimali hranu iz naših kuća". Znači išli ste kući i uzimali hranu iz vaših kuća. Sad kažete kako ste skupljali mandarine u okolini, što naravno takođe ne može biti isključeno. Ali vi ovde tvrdite da ste odlazili kući i uzimali hranu iz kuće.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Pošto je nestala električna energija, svi zamrzivači i frižideri su prestali raditi i sva hrana u njima je bila pokvarena. Dakle, u nekim od naših kuća, koje još nisu bile zapaljene, mogli smo naći neku kutiju keksa ili neki stari kruh, jer sva ostala, hrana koja se čuva u frižideru, je propala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, kako je moguće da vi dolazite u selo i uzimate hranu, bez obzira sada da ne ulazimo u to kakvu ste sve vrstu hrane uzimali iz kuća, a tvrdite da je celo selo bilo pod okupacijom?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, selo je bilo pod okupacijom, ali u večernjim satima oni koji su okupirali naselje, oni su se povlačili prema središtu mjesta, a nekoliko naših kuća, koje su iznad ceste, su bile nama dostupne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, recite mi, vi u paragrafu 9 govorite i o nekakvom ponavljanju istorije. Govorite ovako: "Uskoro nakon okupacije sela JNA i paravojska počeli su paliti i pljačkati kuće. Povjest se ponovila treći put. Godine 1667. ti su isti ljudi napali ovo područje. Drugi put se dogodilo 1806. godine, a treći i nadam se poslednji put 1991. godine". O čemu govorite, gospodine Knežiću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Govorim o onome što sam čitao u povjesnim knjigama.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I vi govorite da je 90 posto kuća u Slanom spaljeno, je l' tako svedočite?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' spaljeno znači čitavo Slano? Je l' ono znači nije postojalo?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ostalo je samo nekoliko kuća koje nisu spaljene.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite čak da su pripadnici JNA spalili neku staricu Anu Stražišić, kako bi im rekla gde je sakrila novac.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Oni nju nisu zapalili. Oni su ispod njezinog krevata palili vatru. Ona je bila bolesna i nepokretna. Živila je sa svojim mužem i oni su htjeli od nje iznuditi novac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Međutim ona je kasnije umrla prirodnom smrću. Ona je bila bolesna i umrla prirodnom smrću. Može li neko da posvedoči te vaše tvrdnje? Odakle vi to znate?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Može njezin muž Mirko Stražišić i moj otac Antun Knežić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li ta žena umrla prirodnom smrću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Kasnije, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' je neko povredio tada kad vi kažete kako su je zapalili?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja nisam rekao da su nju zapalili, nego da su ispod njezinog krevata palili vatru da bi je zastrašili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' je neko povredio tada, pošto tvrdite da su palili vatru ispod nje? Morala bi biti povređena.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja tamo nisam bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ko je bio od ovih ljudi za koje kažete, vaš otac i ...

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Njezin suprug. Tamo su bili njezin suprug i moj otac.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ipak kažete da je ta žena umrla prirodnom smrću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Kasnije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Naravno kasnije. Vi takođe navodite da su hteli da siluju ženu jednog ribara, ali to nisu uradili.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To sam čuo kad sam bio oslobođen.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako znate da su hteli, kažete "Hteli da siluju neku ženu, ali je nisu silovali". O čemu se tu radi? Šta ste vi videli i ko vam je to rekao? Vi to ništa niste videli, nego vam je neko rekao to, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, ja govorim ovdje o onome što sam čuo od rodbine te žene koja je ostala u Slanom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali njoj se ništa nije desilo, koliko vidim iz vaše izjave.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ona nije bila silovana, ali muž njezin, koji je nju pokušao braniti iz oružja je bio ranjen u noge i bio odveden na liječenje u Crnu Goru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, on je ranjen tu u Slanom, ali očigledno ne pri odbrani svoje supruge, pošto je nije odbranio, a ona nije silovana.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: On je nju pokušao braniti i ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A njoj se ništa nije desilo, iako on nije uspeo u tome pokušaju. Da nije on ranjen u nekoj drugoj prilici, a ne braneći svoju suprugu?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, on je branio svoju suprugu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali se njoj ništa nije desilo.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Znači da je na neki način uspio odbraniti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Ako je to zaključak, onda možemo da idemo dalje. Gospodine Knežiću, vi u paragrafu 13 pominjete svog oca koji je zarobljen 1. decembra 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Tako je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, šta je s njim bilo? Da li je i on odveden u Bileću ili je pušten?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: On nije odveden u Bileću, nije ni pušten. Boravio je cijelo vrijeme u kući Mirka Stražišića kao u kućnom pritvoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači u Slanom je, ta kuća Mirka Stražišića je znači u Slanom, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kakvom kućnom pritvoru? Je li mu neko rekao da ne sme da izlazi iz kuće?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Morao je imate propusnicu odrijeđenu da bi mogao ići njima donijeti hranu, jer su to stari ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je li neko stražario ispred te njihove kuće? Je l' to bila neka vrsta zatvora ili šta ili je to bila normalna kuća i on živeo u kući tog Mirka Stražišića?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: On se tu u toj kući uvijek morao nalaziti ako bi naišla neka kontrola, a kad je išao po hranu, onda je morao imati propusnicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A kako je često nailazila neka kontrola tamo? Je l' tamo bila stalno neka vojna jedinica ili je povremeno nailazila kontrola?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Mislim da je povrijemeno nailazila kontrola.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Onda nema smisla da vas dalje o tome pitam. Recite mi molim vas, tri dana kasnije, 4. decembra, vi ste uhapšeni zajedno sa osobom koja se zove Božo Glumac, to vam je takođe u paragrafu 13 i vi kažete kako su vas uhapsili pripadnici Užičkog korpusa, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tom prilikom, kad ste uhapšeni, vi ste uz sebe imali oružje, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja sam sa sobom imao jednu staru vojničku, pardon, staru lovačku djedovu pušku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači u trenutku kad ste uhapšeni, imali ste pušku?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Rekao sam imao sam staru djedovu lovačku pušku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Recite mi na osnovu čega ste zaključili da se radi baš o Užičkom korpusu?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To su mi rekli ovi koji su me zarobili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da ste to saznali tek kad ste odvedeni u Bileću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, i to je bila informacija.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li vam oni kad su vas doveli u Bileću rekli "Mi smo iz Užičkog korpusa" i tako dalje? Predstavili su vam se iz kog su korpusa. Je l' to tvrdite, gospodine Knežiću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, u Bileći sam isto saznao da se radi o Užičkom korpusu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Od koga ste saznali?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Čuo sam od stražara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. U paragrafu 14 navodite kako je u sobu u kojoj ste bili ispitivani ušao izvesni meštalin, Momčilo Tubić. Pravio se da vas ne poznaje, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A šta je on tu radio? Je l' i on bio pripadnik Užičkog korpusa?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne znam što je on tu radio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li bio u uniformi?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Mislim da je bio u civilnoj odjeći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je bio meštalin, a vi mislite da je bio u civilnoj odeći. Kako može u civilnoj odeći da dođe u vojni objekat? Kojim povodom je došao?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To ja ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da su vam tada dali i da jedete i kako je to bio prvi put kako ste videli hleb u poslednja dva meseca. To su ova dva meseca što ste se krili, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači da čim ste dovedeni tamo, odmah su vas nahranili.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, prvo sam bio ispitivan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda već sledećeg dana, 5. decembra, vi i Glumac ste prebačeni u Bileću, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I sa vama je, kako navodite, bio neki oficir iz Trebinja, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I Trebinje i Bileća se nalaze na teritoriji Bosne i Hercegovine, je l' tako, gospodine Knežiću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je poznato da je tada Jugoslovenska narodna armija i na području Bosne i Hercegovine i na području Hrvatske bila regularna vojska države koja se nalazi na svojoj teritoriji?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne razumjem pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovo se događa 1991. godine, je l' tako, gospodine Knežiću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, 1991. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi govorite o tome da su vas uhapsili pripadnici JNA, da su vas odveli u Beleću. Bili ste u Trebinju, bili ste u Bileći, bili ste u Slanom. Je l' u to vreme 1991. godine JNA bila jedina regularna vojska na području nekadašnje Jugoslavije ili je postojala još neka vojska?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja o drugoj vojsci ne znam, ali ne znam zbog čega je JNA trebala napasti Slano.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne, ja u to ne ulazim, pošto o tome zaista ne znam, nego pokušavam da saznam ono šta vi znate i o čemu svedočite. Recite mi, gospodine Knežiću, vi niste bili pripadnik Zbora narodne garde, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, ja nisam bio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali u trenutku kad ste uhapšeni imali ste oružje i smatralo se da ste učestvovali u napadima na JNA.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja nisam napadao na nikoga, nisam ni jedan metak ispalio, nisam ni livac, pa mislim da i pušku ne znam dobro napuniti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, to oni koji su vas zarobili, nisu mogli da pretpostave. Oni su vas zatekli sa oružjem i pretpostavili ...

SUDIJA MEJ: Ne, gospodine Miloševiću. Svedok nikako ne može da da odgovor na pitanje šta su mislili ljudi koji su ga zarobili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa dobro, može da odgovori na pitanje šta onda misli u komsvojestvu je poslat u taj sabirni centar u Bileći. Uhvaćen sa oružjem ...

SUDIJA MEJ: On ne može da da odgovor na to šta je neko mogao da misli ili kakvi su nečiji razlozi, ali može da mu se postavi sledeće pitanje. Gospodine Knežiću, kada su vas uhapsili, jesu li vam rekli zašto vas hapse i zašto vas vode u te logore? Jesu li vam nešto rekli da bi to objasnili?

SVEDOK KNEŽIĆ: Meni niko ništa nije objasnio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Knežiću. Po dolasku u Bileću vama se predstavio, kako to vi kažete, izvesni Ivan Tanović koji vam je tom prilikom rekao da je iz Užica. Je l' to tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' on bio vojnik, oficir, čovek u uniformi, pripadnik JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Bio je vojnik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bio je vojnik. A je tačno da je on rekao da je iz Užica? Ne da je pripadnik Užičkog korpusa, nego da je iz Užica. Da je rodom iz Užica, da je odatle. Je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, jer je imao nadimak Ivan od Užica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako je bio obučen?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: U vojnu odoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: On je bio vojnik, nije imao nikakav čin.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Nisam vidio da je imao ikakav čin, jer kad je prišao meni i kad mi je slomio rebro, tada nisam mogao ništa vidjeti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači taj čovek vas je tukao?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tukao još koga?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, ali ja nisam to sve vidio, jer smo u toj prostoriji bili samo nas dvojica.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Vi kažete da su vas narednih dana saslušavali pripadnici JNA, koji su vas maltretirali.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, bio sam ispitivan.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A o čemu su vas ispitivali? Da li možete da se setite?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne mogu se najbolje sjetiti, ali mislim da su ispitivanja bila vezana za obranu mjesta.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jesu li vas pitali o jedinici Zbora narodne garde, o broju vojnika Zbora narodne garde i slična pitanja? Jesu li vam postavljali ...

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da u mom selu nije bilo nikakvog Zbora narodne garde i mislim da su oni to znali, pa da nisu ni morali postavljati ta pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa šta su vas onda pitali? Pošto govorite o ispitivanju, šta su vas ispitivali?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Mislim da sam već odgovorio na to pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako ste odgovorili, da ne insistiram dalje, jer vi ne možete da se setite šta su vas ispitivali. A recite mi onda da li se sećate da ste čuli nadimak jednog od tih ljudi, kažete da se zvao Biga? Odakle je taj čovek?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam odakle je on.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da je on bio kapetan JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, jer je imao takav čin na odori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, molim vas, vi kažete da je bio u uniformi maslinasto zelenkaste boje. Je l' zbog toga tvrdite da je on bio pripadnik JNA i kapetan po činu?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa jeste li vi kao pripadnik JNA, rezervnog sastava imali istu takvu uniformu kod kuće?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja kod kuće nisam imao nikakvu odoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa je l' imao neko drugi u Slanom?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To nisam vidio. Mislim da niko nije imao nikakvu odoru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ovi stražari koji su vas tukli, za koje govorite da su vaš noću maltretirali i tako dalje, jesu li to isto bili pripadnici JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da. To su bili stražari u logoru u Bileći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali tvrdite da je bilo i stražara koji su se prema vama ponašali ljudski, kao ljudi, kako kažete, je l' tako? Ja vidim da vi stalno proveravate svoju izjavu. Ja pretpostavljam da se ipak nečega sećate.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, dobro se sjećam svih tih zlostavljanja koja sam ukupno u 212 dana u dva logora, Bileća i Morinja, proživio. Zbog toga vrlo slabo mogu spavati, slabo se mogu koncentrirati i slabo mogu izvršavati svoje obveze, a kod kuće imam ženu i troje djece za koje se moram

brinuti. Bez ikakvog razloga sam iz svog mjesta odveden. Bio sam u dva logora, ponavljam, 212 dana bez ikakvog razloga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi, molim vas, gospodine Knežiću, da li vas je ikada tukao ili maltretirao neki od oficira JNA?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Maltretiranje ne podrazumjeva samo udaranje. Maltretiranje je i najteže čovjeku za izdržati, a to je ono psihološko maltretiranje. Konkretno, ja sam za vrijeme svog boravka u dva logora sedam puta išao na razmjenu. Nama je obećana razmjena, kao da će se održati za tri, četiri dana, a to je bila čista laž. I ja sam tek na sedmoj razmjeni, takozvanoj razmjeni, koja nije bila razmjena, 2. jula 1992. godine u Cavtatu, mogu reći, otpušten iz logora u Morinju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste u Cavtatu otpušteni, a to i nije bila razmena, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Koliko sam ja razumio, naša razmjena je bila pripremljena za 5. svibnja te godine, ali se ona nije održala i ja nisam vidio da je neko iz broda prešao u autobus kojim smo mi tamo dovezeni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači bili ste pušteni i bez razmene?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja to ne znam kakav je bio dogovor. Samo znam da je to bio 212 dan da sam bio u dva logora. Bez ikakvog razloga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Žao mi je, gospodine Knežiću, što se to vama događalo, ali ja vas samo pitam da bi utvrdio neke činjenice. Dakle, pošto vas nije nikada tukao neki oficir, a postojali stražari koji su se ponašali korektno prema vama, da li možete da tvrdite da su oni koji su vas tukli dobijali naređenje s nekog višeg mesta da vas tuku? Bila to JNA ili neko drugi. Ili je reč bila o samovolji nekih pojedinaca?

SUDIJA MEJ: Svedok ne može da kaže jesu li ti ljudi imali naređenje osim ako mu nešto u vezi s tim nisu rekli. Je li neko rekao da su mu naredili da vas tuku ili ne, gospodine Knežiću?

SVEDOK KNEŽIĆ: Ja o tome ne znam, ali znam da su batinjanja bila svakodnevna i budili bi nas po noći i isto bez ikakvog razloga smo dobijali batine. A za vrijeme dok smo dobijali batine morali smo držati ruke iza glave i gledati u pod, tako da nismo uvijek mogli znati ko nas je udarao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, vi ste 23. juna 1992. godine prebačeni u Morinje na području Crne Gore, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Mislim da to nije točan datum. Mislim da je to bilo 23. svibnja ili petog mjeseca.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači u maju ste prebačeni i kažete da ste i u Morinju dobijali batine. Da li znate ko su bili ti stražari koji su vas tukli?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Rekao sam da prilikom bilo kakvog kretanja glava je morala biti, to jest pogled je morao biti okrenut prema podu, ruke su morale biti iznad glave i niko se od nas nije ni usudio pogledati tko ga tuče.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem to. A recite mi molim vas, vi pravite razliku između ljudi koji su vas tukli i onih koji su prema vama korektno postupali. Pa imate li bar onda prilike da kažete ko su bili ovi ljudi koji su prema vama korektno postupali, jer oni, pretpostavljam, vam ne bi zabranili da ih vidite, ako su vam ovi koji su vas tukli zabranjivali da ih vidite?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Bez obzira ko je sa nama bio u odrijeđenom prostoru, mi smo morali gledati u pod. To je bilo ponižavajuće. Nismo znali ko nas tuče, ali to su mogli u najvećem broju biti stražari zatvorski. Znam samo da je, posebno u Morinju, ne znam njegovo ime, bio neki mladi čovjek koji nam je, tako, rekao nešto što se događa vanka, jer smo mi cijelo vrijeme bili u totalnoj informacijskoj blokadi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Knežiću. U paragrafu 39 navodite kako vas je 13. juna 1992. godine u Morinju tukao i mučio izvesni Gligić, koji je bio u uniformi JNA, ali tvrdite da nije bio pripadnik vojske, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, Jugoslavija njega su rekli da je rezervista.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete: "Bio je odjeven u SMB uniformu", "SMB" znači sivo-maslinaste boje uniforma "no siguran sam da nije bio redovni pripadnik JNA", čak kažete, "jer je bio puno stariji od redovnih vojnika. To su nam potvrdili i sami stražari".

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi i sami kažete da niste nikada videli ni jednog oficira JNA kako naređuje nekom od vojnika, rezervista ili stražara da tuče zatvorenike, je l' tako? Ali pretpostavljate da su oni imali njihovo odobrenje za to. Je l' tako, gospodine Knežiću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Mislim da je logično da vojnik izvršava narijeđenje.

SUDIJA MEJ: Vreme je za pauzu. Gospodine Miloševiću, vama na raspolaganju za unakrsno ispitivanje ostaje još 10 minuta. Gospodine Knežiću, moram da vas podsetim da ni sa kim ne razgovarate o svom svedočenju dok se ono potpuno ne završi, a to obuhvata i članove Tužilaštva. Nastavljamo za 20 minuta.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Knežiću, da li sam vas ja dobro shvatio da je ovo maltretiranje o kome govorite, bilo noću?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Maltretiranje je bilo i danju i noću.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali nikad niste videli ni jednog oficira JNA da naređuje nekom od vojnika da ljude maltretira. Vi pretpostavljate valjda da je to krivično delo, maltretiranje ratnih zarobljenika.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam po čemu sam ja bio ratni zarobljenik.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa verovatno su vas oni tako tretirali pošto su vas uhapsili s oružjem u ruci. Pa ne ulazim sada u to, to je samo moja pretpostavka.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja nisam imao oružje u ruci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Maločas ste rekli da jeste, ali to ne menja ništa na ovim objašnjenjima.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Nisam rekao da sam imao oružje u ruci.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa rekli ste da ste uhapšeni s puškom, i to vlasništvo, kako ste rekli, vašeg dede.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, to je tačno, ali puška nije bila u ruci, on je bila sklonjena u jedan prostor da ne okisne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste ikad saznali da li je protiv nekoga ko je vas ili nekog drugog od zarobljenika maltretirao poveden neki postupak? Krivični, disciplinski, bilo kakav?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, čuo sam za zapovjednika logora Bileća, Branka Ljubišića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako je poveden postupak protiv zapovednika, pretpostavljam da ste morali čuti da je poveden i protiv drugih koji izvršavali te nedozvoljene radnje?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: O tome nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ste pomenuli, po vašem saznanju, ja ne mogu u to da, to da znam ali pomenuli ste jednog komandanta logora. Kako se ovaj drugi komandant logora u Morinju?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To nisam nikad saznao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko sam ja video iz ovoga šta ste vi ovde napisali, vi ste pomenuli da je komandant logora u Bileći bio Miodrag Nikolić, a sad kažete drugo ime komandanta logora protiv koga je poveden postupak.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Kad smo mi tamo došli ...

SUDIJA MEJ: Trenutak, molim vas. Da vidimo šta optuženi ovde želi da postigne. On je spomenuo jedno ime u svom svedočenju, gospodine Miloševiću, da li vi sad njemu iznosite neko drugo ime?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja iznosim iz svedočenja da je je u Bileći bio Miodrag Nikolić. Iz njegovog svedočenja, ja mu ne iznosim ništa što nema u njegovom svedočenju, pošto ja drugo o tome nemam ništa.

SUDIJA MEJ: U kojem je to pasusu?

TUŽILAC UERC-RECLAF: 35, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala. Da. Gospodine Knežiću, naime, optužni hoće da kaže da ste vi spomenuli dva imena. Dakle, spominju se dva imena, kao imena komandanata u Bileći. Možete li da nam pomognete i kažete kako je došlo do toga?

SVEDOK KNEŽIĆ: Časni Sude, kad sam ja tamo došao, tamo je bio Užički korpus, a njega je zamjenio Riječki korpus i spomenuti Branko Ljubišić je iz Riječkog korpusa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za toga Ljubišića vam je poznato da je bio, da je pozvan na odgovornost zbog toga što je tamo bilo, kad je reč o Nikoliću, o tome ne znate ništa, je l' tako?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne, o Nikoliću ne znam ništa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali je za vreme dok je Nikolić bio, bilo isto tako maltretiranja maltretiranje zatvorenika, po onome što vi svedočite.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da, bilo je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li još za koga osim za ovoga jednog za koga ste sada rekli da je bio pozvan na odgovornost, znate da je pozvan na odgovornost?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Nije mi poznato.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Knežiću. Recite mi da li vas je dok ste bili bilo u Bileći, bilo u Morinji ili u Bileći i u Morinji posetila, posetio bilo kakav predstavnik Crvenog krsta?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Da. U nekoliko navrata su nas posjetili predstavnici Međunarodnog crvenog križa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ako ste bili tako žestoko maltretirani, kako vi kažete, jeste vi izneli te podatke pred predstavnicima Međunarodnog crvenog krsta?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ljudi su se bojali iznositi bilo kakve podatke, jer su bili zastrašeni i bojali su se sljedećeg maltretiranja. A bilo je i onog načina da se čovjek sa vrećicom punom pjeska udara po tjelu i ako želite to nekomе pokazati, to ne ostavlja tragove.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to znači da vi kad ste razgovarali sa predstavnicima Međunarodnog crvenog krsta niste imali nikakve vidljive tragove zlostavljanja i maltretiranja?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Slomljena rebra se ne mogu nikomu pokazati nego samo na rentgenu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, a da li su ostali zarobljenici imali neke tragove maltretiranja, jer kažete u nekoliko navrata vas je posećivao Međunarodni Crveni krst? Jer bi morali zapaziti neke tragove maltretiranja.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Psihološka, posebno psihološka maltretiranja se nisu mogla tako jednostavno zapaziti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine Knežiću, ja vas ne pitam o psihološkim maltretiranjima. Svakako je psihološko maltretiranje i kad je čovek u zatvoru, ali vas pitam o fizičkom maltretiranju, o nekoliko navrata poseta Međunarodnog crvenog krsta i o tome da li su oni zapazili bilo kakve tragove fizičkog maltretiranja na zarobljenicima.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To bi možda njih trebalo pitati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je vama poznato, vi se na primer nikom niste žalili od njih, je l' tako? Kad ste vi u pitanju.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Svih nas je bio strah žaliti se na nešto.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, niko se nije žalio. Pa dobro, osim Crvenog krsta, da li je bilo lekara i u jednom i u drugom logoru?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Samo sam jednom u Bileći vidio jednog lječnika.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' taj lekar intervenisao u vašem slučaju ili u nekom drugom slučaju i u kom slučaju? Je l' vas pregledao taj lekar?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: On je samo djelio neke tablete koje su ljudi morali da dobiju.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste vi mogli da prema pravilima u tom logoru da tražite da idete kod lekara?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ne znam o kakvim pravilima govorite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li vam je neko od tih koji su bili nadležni za vas u tom logoru rekao da da postoji lekar, da možete da se obratite lekaru ako neko traži lekarsku pomoć i tako dalje?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: To nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kako je onda taj lekar doneo tablete nekim ljudima kojima su bile potrebne ako ih niko nije tražio i niko nije tražio lekarsku pomoć? Je l' on to nasumice uradio i doneo ili ste vi to samo jednom videli?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja sam to samo jednom vidjeo. On je došao, pitao da li nekom treba neka tableta, kasnije donio i to je to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li je pored Crvenog krsta još neka humanitarna organizacija imala svog predstavnika koji vas je obišao? Bilo ko izvan, izvan logora.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja znam da sam prilikom prvog i drugog dolaska Međunarodnog crvenog križa bio sakriven. Tek sam kod njihovog trećeg posjeta registriran.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko je ukupno bilo ...

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, morate polako da završite, molim vas. Možete da postavite još dva pitanja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko je ukupno bilo tih poseta Međunarodnog crvenog krsta logorima u Bileći i Morinju, koliko vi znate?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Mislim da su posjete u proseku bile uglavnom jednom mjesečno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači za ovo vreme dok ste vi bili moralo je biti najmanje sedam poseta, ako bi to bilo jedanput mesečno.

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Rekao sam u prosjeku, to znači da je moglo biti i manje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li je bilo ko od zarobljenika primio bilo kakvu posetu? Da li je neko od rodbine ili prijatelja ili poznanika bio u mogućnosti da dođe, da potraži, da obiđe bilo koga od zarobljenika koji su se nalazili u tim logorima?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Ja posjetu nikakvu nisam imao, a nisam ni čuo za druge.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Dobro, gospodine Knežiću, hvala vam.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Kej.

PRIJATELJ SUDA KEJ: Mi, časni Sude, nemamo pitanja.

SUDIJA MEJ: Gospođo Uerc-Reclaf, uz izjavu imamo kao prilog fotografiju svedokove kuće, koliko vidim.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Da, ta kuća je spaljena. Takođe postoji i medicinska dokumentacija koja je priložena, ali ta se dokumentacija odnosi na psihološke posledice zarobljavanja.

SUDIJA MEJ: Da, vidio sam.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC UERC-RECLAF

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Imam još samo jedno pitanje za vas. Gospodin Milošević je postavljao pitanja o lovačkoj pušci vašeg dede. Kada ste se predali Užičkome korpusu, to jest vojnicima, jeste li vi tu lovačku pušku imali sa sobom i jeste li je predali?

SVEDOK KNEŽIĆ – ODGOVOR: Lovачka puška se nalazila, rekao sam, u blizini stjene gdje sam se ja sa ocem i susjedom skrivao. Ona nije bila napunjena, nije bila korišćena i vojnici su je, koji su mene zarobili, sami uzeli.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Nemam više pitanja, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Hvala vam. Gospodine Knežiću, ovim je vaše svjedočenje gotovo. Hvala vam što ste došli pred Međunarodni sud da bi svedočili, sada možete da idete.

SVEDOK KNEŽIĆ: Hvala ljepo, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Trebaće nam nekoliko minuta da se postavi aparat za elektronsku izmenu glasa. Imate li kakvih administrativnih stvari, gospođo Uerc-Reclaf?

TUŽILAC UERC-RECLAF: Ne, koliko ja znam, časni Sude.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej.

SUDIJA MEJ: Da?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Po onome šta ja ovde imam, sledeći svedok nije zaštićeni svedok. Da li je moja evidencija ovde pogrešna?

SUDIJA MEJ: Ako imate spisak svedoka od 9. septembra, možda grešim u vezi datuma, ali spisak koji ja imam, taj spisak navodi da je sledeći svedok zaštićen svedok.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Kod mene je to jedna dama koja ima ime i prezime, a sad ću da vidim ...

SUDIJA MEJ: Mislim da se radi o zaštićenom svedoku. Neka svedok da svečanu izjavu.

SVEDOK C-1164: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite sedite. Gospođo Uerc Reclaf, izvolite.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC UERC-RECLAF

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Hvala, časni Sude. Gospođo, ispred vas se nalazi jedan papir. Da li je to vaše ime na tom papiru?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Jeste, da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Vi ste dali izjavu istražitelju iz Tužilaštva 2000. godine. Da li ste imali priliku da pročitate i potvrdite tu izjavu uz neke dodatke, tokom jednog postupka pred jednim službenikom ovog suda, tokom vašeg boravka u Hagu (The Hague)?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, Tužilac želi da se ta izjava data po Pravilu 92bis uvrsti u spis.

sekretar: List pod pseudonimom će biti dokazni predmet 544 pod pečatom, a izjava će biti 545, isto pod pečatom.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Sada ću da pročitam rezime. Svedokinja je Hrvatica, ona je stanovala u Vukovaru tokom predmetnih događaja. Početkom jula 1991. godine JNA je granatirala Borovo Naselje. Granatiranje je dolazilo sa svih strana. Vukovar je bio opkoljen. Granatiranje se pojačalo i svedokinja i šest drugih civila su se sklonili u podrumu jedne kuće i tu se krili sve do 16. septembra 1991. godine. Grupa je izašla napolje 16. septembra i sreła nekih 10 do 15 muškaraca, koji su bili rezervisti JNA iz Vukovara i drugih mesta. Ovi vojnici su ih naterali da se vrate u kuću. Sve to vreme svedokinja je čula kako ljudi jauču, plaču i čula je dosta pucnjave. Od 16. septembra do 12. oktobra svedokinja i još 10 civila, Hrvata su bili zatočeni po različitim srpskim kućama koje su čuvali vojnici JNA. Morali su da nose bele mašne oko ruke. Jedna od tih kuća je bila nekakav štab za te vojnike. Tokom njihovog zatočeništva, svedokinja i drugi zatočenići, većina od kojih su bili žene i deca, su bili saslušavani. Dok su žene samo usmeno vređali, jednog muškarca, zatočenika, prijatelja svedokinje, su i fizički zlostavljali. 12. oktobra dva vojnika su odveli zatvorenike u "Velepromet". Još 10 Hrvata, uključujući žene i decu su već bili tamo. Kad su stigli tamo, prijatelj svedokinje, taj muškarac, civil, je odveden na saslušavanje. Od tada njega niko više nije video. Svedokinja i njena majka su onda odvedene iz "Veleprometa" i ponovo su bile zatočene u različitim srpskim kućama. 10. novembra 1991. godine, vraćeni su u fabriku "Velepromet". Istog tog dana oko 50 do 60 žena, dece i starijih ljudi su prebaćeni u vojni zatvor u Šidu, u Srbiji. Odvedeni su u nekakav bioskop, odakle je većina zatočenika izvođena na saslušanje. Svedokinju su saslušavali čitave noći. Iako svedokinju nisu tukli, ona je čula krike iz prostorije za saslušavanje, koja se nalazila odmah pored. Svedokinja je, zajedno sa oko sedamdesetak ljudi koji nisu bili srpske nacionalnosti, uglavnom žena, dece i starijih muškaraca odvežena u Bečej u Vojvodini autobusom. Pratile su ih srpski vojnici. U Bečeju svedokinja i dvadesetak drugih su prozvani iz autobusa. Ostali su odvedeni u logor u Begejce. Svedokinja i drugi su odvedeni u halu sportova u Bečeju. Tamo im je Sveto, jedan pripadnik Državne bezbednosti

Srbije, dao uputstva o tome kako treba da se ponašaju. Te noći svakog zatočenika saslušao je neki pripadnik Državne bezbednosti Srbije. Sledećeg jutra su ih ponovo ukrkali u autobus i odvezli u Sremsku Mitrovicu, u vojni zatvor. Videli su kako vojni kamion dovozi muškarce iz Vukovara, koji su isto tamo bili zatočeni. Svedokinja i njena grupa su bili pretreseni i oduzet im je novac, kao i nakit. Nakon nekoliko dana, mnogi zatočeni, među njima svedokinja i njena majka, prebačeni su u sportsku halu u Sremskoj Mitrovici. Tamo su videli nekih 1.000 civila koji su stigli u sportsku halu, nakon pada Vukovara. Svedokinjina majka je morala da potpiše jedan formular u kome svu svoju imovinu predaje vlastima u Vukovaru. Tog dana ili oko 19. novembra, organizovan je konvoj i svedokinja i njena majka su uspele da uđu u taj konvoj, koji je kroz Bosnu otišao u Hrvatsku. Gospođo, imam samo jedno pitanje koje želim da vam postavim. Tokom vašeg zatočeništva u svim tim kućama u Vukovaru ili u objektima u Srbiji, da li su vas uvek čuvali naoružani ljudi, osoblje JNA ili neki drugi vojnici?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da, da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: I tokom premeštanja s mesta na mesto, da li je to bilo isti slučaj?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Na svim tim mestima u Srbiji ili Vukovaru, da li ste mogli slobodno da se krećete?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, ne nismo se mogli slobodno kretati.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste svojom voljom boravili na nekom od tih mesta ili na svim tim mestima?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Nisam boravila svojom voljom ni na jednom od tih mesta.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Kada su vas prebacili u Srbiju, da li su vas ikad obavestili gde vas vode i šta će vama da se desi?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, nikad nismo znali kud nas vode i šta će se kasnije dogoditi.

TUŽILAC UERC-RECLAF – PITANJE: Da li ste ikada imali izbor da odlučite gde ćete da budete ili gde ćete da odete?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, nije bilo izbora. Nismo imali mogućnosti izbora.

TUŽILAC UERC-RECLAF: Časni Sude, to su sva pitanja koja imam za svedokinju.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Miloševiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIĆ

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo 1164, kad ste vi uhapšeni?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: 15. 9. 1991. godine

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To znači proveli ste dva meseca u svim ovim događajima o kojima svedočite?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste odgovorili da niste imali nikakvog izbora. 19. novembra je vas konvoj odveo preko Bosne u Hrvatsku?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to bio vaš izbor da, da budete oslobođeni i da vas bezbedno sprovedu tamo gde ćete se osećati bezbedno?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Konvoj s kojim smo izašli je bio organiziran od strane Evropske unije (European Union). Naime, sa ljudima iz Vukovara, sa velikom masom ljudi, došli su i predstavnici međunarodne zajednice. Na taj način smo mi uspeli izaći u konvoju. Vani doći, preko Bosne u Hrvatsku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vama je, pretpostavljam, poznato da su predstavnici međunarodne zajednice tamo bili uz saglasnost vlasti iz Srbije i Jugoslavije, da posmatraju kako se tretiraju ljudi, odnosno u ovom slučaju građani koji su evakuisani sa područja zahvaćenih ratom i prevezeni na bezbedne teritorije?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Kada smo mi dovezeni iz zatvora u Sremskoj Mitrovici nije bilo predstavnika međunarodne zajednice i dalje su oko nas bili naoružani vojnici Jugoslavenske narodne armije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, ta vaša epizoda od dva meseca, završila se vašim bezbednim odlaskom, vas, vaše majke i ostalih građana, koji su bili tu prebačeni u Hrvatsku, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Sigurno na način da smo mi sretno došli, ali nismo pripadali konvoju koji je došao iz Vukovara. Mi smo bili zatočeni, cje-la grupa koja se tamo nalazila. Kad je konvoj kretao, molili smo predstavnike međunarodne zajednice da nam osiguraju da izađemo s njima dalje, jer ljudi su dolazili u autobusima i točno svako je imao svoje mjesto u autobusu. Mi nismo bili s njima dovedeni, niti se za nas znalo kad su oni došli u sportsku dvoranu u Sremskoj Mitrovici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dali su vam da budete s njima u kontaktu prema tome, niste bili skriveni, čim ste došli s njima u kontakt i tražili da budete uključeni u konvoj.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: To je bila jedna velika masa ljudi. Svi su došli u jednu halu, svi su došli.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I prebačeni onda tim konvojem.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja mislim da jesu, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je uglavnom ta masa koja je evakuisana sa ratom zahvaćenog područja, boravila jedno vreme tu gde je boravila u mestu u Srbiji i prebačena autobusima u Hrvatsku, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sad ću vam postaviti nekoliko sasvim konkretnih pitanja. Koliko vidim iz vaše izjave na drugoj strani, u prvom pasusu, vi ste tokom rata bili na službi u Hrvatskoj vojsci, raspoređeni u nekakav krizni štab, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja sam radila dopunu izjave. Prema tome, ja nisam bila u vrijeme zarobljavanja pripadnik Hrvatske vojske, nego sam radila u državnoj ustanovi, gdje sam bila organizirana u službama koje su se brinule za spremanje stvari koje su u toj zgradi, tako, to je bio Krizni štab, koje je tada bio tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi dakle niste pripadali nikakvoj vojnoj formaciji?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A niste bili pripadnik ni jedne političke partije?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A postali ste član Kriznog štaba?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Šta vas je kvalifikovalo da vi postanete član Kriznog štaba?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Naime, ljudi koji su se nalazili tada na mjestu na kojem sam ja radila, svako je obavljao nekakve poslove. Ja konkretno sam, zajedno sa koleginicom, vodila računa da sve stvari koje su bile, spisi, sva arhiva smjesti na određena mjesta, na sigurno. To je, tih dana uglavnom se svodilo na to. Ja sam ubrzo posle toga zarobljena i više se ni sa kim nisam viđala. Ja sam, naime, 13. devetog zadnji put bila na poslu, vratila se i više nisam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vas je uvrstio u sastav tog kriznog štaba?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Pa ljudi koji su tamo bili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Možete li malo specifično, jednostavno ...

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a kako se... Zna li puni naziv tog kriznog štaba?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je bio predsjednik?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A koliko ste vremena radili u tom kriznom štabu?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Pa to je bilo možda samo tih tjedan dana kada je stvarno već prestalo, bilo je nemoguće uopće se i kretati i dolaziti, da sam ja koliko god sam mogla, stanovala sam dalje od mjesta gdje sam

radila, dolazila i obavljala neke poslove koje je trebalo tamo napraviti, smjestiti arhive i tako.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, na drugoj strani u drugom pasusu vaše izjave, kažete da ste nakon izbora 1990. godine osetili razliku u Vukovaru. Da su se pojavile neke tenzije ili tako nešto. Da li biste mogli to nešto bliže da opišete?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Pa što se mene osobno tiče, ja nisam nekih velikih razlika vidjela u svemu tome, ali ovako kako stoji u izjavi mojoj, naime počelo se pričati o tome, ne znam kako bi došlo do osamostaljenja Hrvatske i kolege koje su tamo bile s nama na poslu, nisu baš oduševljeni, a srpske nacionalnosti, niti da vide Hrvatsku zastavu na televiziji, na početku i kraju hrvatskog programa, a kamo li na zgradama koje su bile tamo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' to što se govorilo o osamostaljenju Hrvatske, to je izazivalo zabrinutost Srba na tom području?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Pa ne znam... Vjerovatno su oni imali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, recite mi, gospođo 1164, kakvi su u to vreme bili vaši politički stavovi u vezi sa tim događajima?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja se nisam petljala u politiku, radila sam svoj posao i mislila sam da se ništa nije promjenilo, da bi se trebala pridavati nekakva pozornost tome što hrvatska zastava stoji na hrvatskim zgradama u Hrvatskoj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne govorim samo o zastavi. A je li tačno da na ovim prvim višestranačkim izborima je Slavko Dokmanović, Srbin, izabran za predsjednika skupštine opštine?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Mislim da su to činjenice, ja mislim da da, ja sam stvarno, da li se zna da je on bio to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate ko je najviše glasova od stranaka dobio na tim prvim višestranačkim izborima?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja mislim da je to pitanje povjesti, ja to stvarno ne mogu, ne mogu reći, kako se glasalo u to vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa da li se sećate da su najviše glasova dobili prestavnici Saveza komunista Hrvatske, odnosno SDP-a, SKH-a ...

SUDIJA MEJ: Svedokinja je upravo rekla da se ne seća. I nema svrhe da ponavljate to.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a da li se sećate da je već jula 1991. godine dekretom raspuštena ova skupština koja je izabrana na izborima, da je suspendovan njen predsednik, Srbin, Slavko Dokmanović i postavljen izaslanik Vlade Hrvatske, Marin Vidić, tada?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja mislim da da. Tako se događalo. Da li je to bio šesti ili sedmi mjesec, ali mislim da su sve to isto činjenice koje su lako proverljive, prema tome ja, je bio, ovaj, Bili, Marin Vidić Bili, povjerenikom imenovan, ali kada, ja stvarno ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iako je njegova stranka, ako se sećate, dobila svega, njegova stranka je dobila svega 25 posto u Vukovaru. Ni toga se ne sećate, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Nisam se ja bavila statistikom i podacima i političkim kretanjima u Vukovaru, stvarno ne mogu reći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete na drugoj strani, u drugom pasusu, neću se baviti ovim čime se vi ne bavite u izjavi, odnosno nastojaću da to svedem na minimum. Kažete da su se Hrvati u Vukovaru nakon izbora trudili da nikako ne uznemiravaju Srbe.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: To kada govorim, mogu samo reći, govorila sam u odnosu, recimo, na sredinu gdje sam ja živjela i radila. Mene svaki komentar tipa, vi ćete opet reć zastave, ali zaista je bilo tako, zastava, koja se ja ne znam kada počela pojavljivati na hrvatskoj televiziji ili od napisu u novinama, ja i ljudi koji su bili oko mene, nismo reagirali. Nikada nismo se sa, sa kolegama oko toga raspravljali. To nije bio naš posao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospođo 1164, sasvim uvažavam da se vi u to niste mešali. Ja ne nastojim da nikakvo vaše mešanje ovde dovedem u pitanje. Da li ste čuli za Tomislava Merčepa?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je on bio komandant te, tih snaga Zbora narodne garde koji su tada formirane u Vukovaru, pre nego što su izbili bilo kakvi sukobi?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Kad kažete bilo kakvi sukobi, na koji mislite period?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sve do izbijanja sukoba, znači na period sve do izbijanja sukoba.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja sam čula za, za Merčepa i znam da je on jedno vrijeme radio u tom nekakvom sekretarijatu, ali o tome o tome kad se radi o osnivanju tih, kako kažete, Gardi ili ne znam čega, ja ne znam ništa

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ništa ne znate o aktivnostima i o progону pripadnika srpske nacionalnosti u Vukovaru i o otpuštanjima s posla, o ubistvima, o bilo čemu?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: U mojoj sredini se to nije dogodilo. Gdje sam ja živla i radila, toga nije bilo

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ali ste čuli šta se događalo po raznim selima u okolini Vukovara, o stradanju pojedinaca, o zločinima koji su izvršeni, ubijenima i slično ...

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Recimo kad me to pitate, opet ću doći do onoga da kada bi ljudi počeli pričati, koji su oko nas, o tome što se negdje događa, da mi u pravilu nismo reagirali na takve stvari

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je već krajem 1990. godine, o tome je svedočio izvesni Željko Ostojić, koji je posle toga i verovatno zbog tog svedočenja, ubijen?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, nikada nisam čula.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To vam ime ništa ne ...

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: O kojem svjedočenju, gdje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa on je ubijen samo pola sata nakon emitovanja onog filma o Špegelju ...

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, ne znam ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U kome je prikazano njegovo svedočenje. Nikad niste čuli?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Niti za ime, niti za događaj.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste ikad išta čuli o nekim odlukama o etničkom čišćenju opštine Vukovar?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li ste imali ikakva saznanja o posetama Vladimira Šeksa, Ivana Vekića, Branimira Glavaša Vukovaru i ...

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, ja se nisam bavila politikom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li su vam, pošto se niste bavili politikom, poznati bilo kakvi slučajevi uklanjanja ili smenjivanja Srba sa raznih funkcija u Vukovaru, osim ove kada je reč o predsedniku opštine, Dokmanoviću?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja se ne sećam da je do 16. septembra, kad sam ja zarobljena, bilo takvih slučajeva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li znate Zdravka Egića, generalnog direktora kombinata "Borovo"?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate nikog iz kombinata "Borovo"?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je l' znate Mirka Jovanovića, direktora "Obučare" ili Marka Šegrta, direktora transporta i tako dalje?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate nikog od njih ...

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja nisam radila i niko mi nije radio u "Borovu". Uopće ništa o sastavu u "Borovu" u tvornici ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li, da li barem znate to da je ovaj Marin Vidić Bili, koji je bio izaslanik hrvatske vlade, umesto predsednika opštine, smenio čak i upravnika vukovarske bolnice, doktora Radeta Popovića i na to mesto postavio doktorku Vesnu Bosanac, da li se sećate tog događaja?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ja se sjećam da je Vesna Bosanac postala ravnateljicom, ko je koga smenio i kad je došlo do toga, ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o ovim smenama u sektorima socijalnog osiguranja, sudstva, policijske uprave u Vukovaru, Sekretarijatu za odbranu opštine i tako, ne znate ništa o tome, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro ...

SUDIJA MEJ: Samo gubimo vreme. Svedok ništa ne zna o tome. Nema svrhe stalno da navodite spiskove imena i ponavljati sve to. To nema nikakve svrhe, gospodine Miloševiću. Zašto ne pređete na nešto drugo, na nešto od onoga o čemu je ona svedočila, kako je uhapšena, kako je bila zatočena, takve stvari. Ona može na takve stvari da odgovori.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, pretpostavljam da imam pravo da pitam svedokinju o događajima u Vukovaru, svedokinja je bila tamo, obrazovana je, predpostavljam, informisana ...

SUDIJA MEJ: Da, da, ali besmisleno je postavljati joj pitanja o stvarima o kojima ona ništa ne zna i o tim navodnim nepravdama koje su se dešavale. Možete o tome vi da pozovete svedoke i izvodite dokaze ako želite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa kao što ste videli, o nekima zna, a o nekima ne zna. Ja ne mogu unapred da znam o čemu svedokinja zna, a o čemu ne zna, gospodine Mej. Pa dobro, evo pitam vas, da li čuli za miniranja nekih objekata koji su bili u vlasništvu Srba u to vreme u Vukovaru, znači pre izbijanja bilo kakvih sukoba? Da li ste čuli za miniranja?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Za ovo što ste me prije pitali, na ovo vam mogu, ovoga, odgovoriti. Znam šta je pisalo u medijima. Ja nemam nikakvih neposrednih saznanja, niti posrednih, niti bilo šta konkretno znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li ste čuli, pošto govorite o medijima, da li ste čuli i za nasilno zauzimanje Radio Vukovara?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne misim da je bilo nasilno zauzimanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste čuli za imenovanja drugog direktora i tako dalje?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Pa i sve ovo što vam govorim je po sjećanju, koliko ja mogu vam reći o tome, da li je bilo nasilnog, ja zaista ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znate ništa o tome. A da li išta znate o blokadi objekata JNA u Vukovaru? O blokadi kasarne u Vukovaru?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Koliko ja znam, kasarna, vojarna nije bila blokirana do, do negdje mog zarobljavanja ili možda koji dan sad bi rekla, ja o blokadi vojarnje nisam čula, da bi bila blokirana vojarna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ako niste ništa čuli o tome onda vas o tome neću da pitam. Da li je neko iz vaše porodice bio pripadnik neke političke partije?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ili pripadnik neke vojne formacije?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne. Samo da nešto pogledam. Zamolio bih vas, gospođo 1164, samo da mi komentarišete ovo, pošto mi nije jasno, to je paragraf šesti vaše izjave: "Oko 4. rujna zamolila sam naše vojnike da dođu k meni i da uzmu ručne bombe koje je moj otac držao u našoj kući. Znala sam da se ja nikada s njima neću poslužiti. Naši su nam vojnici uvijek govorili da je sve pod kontrolom, da nam se neće ništa dogoditi i da ništa ne brinemo".

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ovo kako ste u izjavi, kad, naime ti vojnici, naši vojnici, to su bili ljudi koji su civili, koji su tamo bili muškarci oko kuća, koji su u to vrijeme, krajem kolovoza, početkom rujna mjeseca, brinuli se o ostalim civilima koji su bili na tom području. To znači da su oni, recimo, pripremali, strašno je bilo granatiranje, da su pjesak kupili okolo, da su stavljali, stavljali na prozore, da su u mjesnim zajednicama djelili krumpir svima koji su bili tamo. To sam ja rekla vojnicima, ljudima koji su tad bili tamo su to radili. Niko ni u kakvoj uniformi nije bio, nego su svi bili susjedi tamo oko nas, hrvatske nacionalnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem to što želite da kažete, ali sobzirom da vi svedočite prema izjavi, ne prema svedočenju, ja imam u vidu da govorite o vojnicima ...

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koje ste zamolili da dođu i uzmu, a šta je još bilo od naoružanja u vašoj kući osim tih bombi?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ništa nije bilo više od naoružanja u kući.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A što je vaš otac držao te ručne bombe u kući?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne znam. Ja sam znala sigurno bi mu rekla da nam to ne treba. Ja sam to našla i kad sam to vidjela, ja sam predala, obzirom da smo mama i ja i moj prijatelj bili sami u kući, ja sam se toga nastojala riješiti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi čak ne znate ni kako je on došao u posed tih bombi ...

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jednostavno ste ih našli i onda tražili da se uklone.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da, našla sam ih.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, razumem ...

SUDIJA MEJ: Moram da podsetim i svedokinju i optuženog da ne govore u isto vreme. Gospođo C-1164, molim vas da pratite mikrofon optuženog i kada se isključi svetlo na mikrofону, onda da počnete da odgovarate, ne pre, kako ne bismo ugrozili vašu zaštitu. Gospodine Miloševiću, nastavite molim vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da, maločas u onom kratkom ispitivanju, da ste bili kada je to granatiranje počelo u podrumu?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kad je to tačno bilo?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Granatiranja su se poja ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Samo to pitam.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: A mi smo jedan duži period prije zarobljavanja skoro svaki dan bili u podrumu kad je bilo granatiranje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Do kog je to datuma bilo otprilike?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Do 16. 9.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi kažete u svojoj izjavi na trećoj strani, u trećem pasusu da ste videli ljude koji su bili rezervisti JNA. Mislim da je to gospođa Urec-Reclaf vas citirala ili ste vi rekli da su to bili rezervisti, koji su bili meštani koje ste videli tu, je l' tako? Kad ste izašli iz podruma.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da, da

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste ih poznavali?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne sve, ali neke da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po tome što ste ih poznavali, zaključili ste da su meštani, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. E sada, vi kažete da su izgledali zastrašujuće jer su nosili lančice sa pravoslavnim krstovima. Jeste tako izjavili? Evo ja vam citiram, to vam je paragraf 8, u stvari ako se računa i onaj preneti pasus, treći pasus na trećoj strani vaše izjave, kažete: "Najmanje sam petoricu znala iz viđenja, išla sam sa njima u školu. Bili su iz Negoslavaca, svi su ti ljudi bili rezervisti JNA prije početka rata u Hrvatskoj. Ta je grupa izgledala zastrašujuće, nosili su lančice s pravoslavnim križevima, bili su prljavi i bradati." A recite mi, molim vas, kakva je razlika između pravoslavnog i katoličkog krsta?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Čekala sam prijevod da me ne bi opet upozorili. U obliku, drugačije izgleda, drugačije izgleda pravoslavni krst nego katolički križ. Naime, jedan od tih koji je došao, koji je imao, kojeg sam prepoznala, veliki pravoslavni krst, bio je tako velik krst, ovaj, je bio moj susjed, Srbin.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Sve razumem, ali nije to sadržina moga pitanja, nego mi recite, osim u reču križ i krst, po čemu se u izgledu razlikuje pravoslavni i katolički krst?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Različitog, on je u obliku križa, ali različit je. Hoćete izgled?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospođo 1164, čovek se nauči, verovatno čitavog života po nešto. Vi ste, koliko vidim, u Vukovaru bili, kako kažete, zatočeni u kući izvesnog Tomaševića, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I da li je istina da je u dvorištu te Tomaševićeve kuće bio pronađen zakopan "Kalašnjikov" (Kalashnikov)?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da. Prijatelj moj, naime, izveli su ga iz podruma i rekli da kopa i iskopano je bilo uz zid "Kalašnjikov".

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi navodite da je u subotu, 12. septembra 1991. godine odveden izvestan Božidar Bauk, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da. Nije 12. rujna nego 12. listopada.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Mesec dana kasnije dakle, onda je kod mene greška. I šta se desilo sa tim Baukom?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Do danas se ne zna ništa, nestao je bez glasa i traga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, osim tog Bauka koji je kažete odveden i za koga se ne zna, ja ne vidim iz vaše izjave da se tokom tog zatočeništva desilo bilo šta, da ste doživeli bilo kakvu fizičku torturu ili bilo kakvo maltretiranje ili bilo šta.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Fizičku torturu nisam, ali psihičku da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da, naravno. Torturu predstavlja i to da ste morali da boravite u toj kući, a je l' vas neko vređao, je l' vam, je l' bilo kakvih pretnji, je l' bilo, u čemu se sastojala ta psihička tortura još, osim činjenice, koju ja ne sporim, dobro, ako vas neko zatvori da to predstavlja, takođe, oblik torture?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Naime, mi smo vođeni na ispitivanja nekoliko puta, prema tome to je prava tortura bila, koja se događala. Stalna ispitivanja. Kad god je ko htio, vodili su nas kroz ulicu sa rukama na leđima i glavom dolje, u neke kuće gdje su nas ispitivali svaki put drugi ljudi u uniformi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vama su bile vezane ruke, je l' tako?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Ne, meni ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, vodili su vas u neke kuće gde su vas ispitivali?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vas je ispitivao? Jesu to bili civili, vojnici, rezervisti, možete li da na bilo kakav način bliže definišete te koji su vas ispitivali?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Kako sam rekla već, to su uvijek bila vojna lica. Nikada nije bio civil prekoputa koji nas je ispitivao. Uvijek su to bili ljudi u vojnim odorama, u maslinasto zelenoj uniformi, ne znam, godina različitih koji su nas ispitivali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' iz toga što kažete nosili zelenu maslinastu uniformu i bili različitih godina, prouzilazi da su to bili lokalni rezervisti?

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: Da, ja pretpostavljam, da, da. Ja ih nisam poznavala. Mogao je biti i aktivni oficir tadašnje JNA, ja ga nisam poznavala, koji su me ispitivali, ali uvijek je to bio uniformirani čovjek, čovjek u uniformi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, a vi kažete na strani 5, u drugom pasusu da su čak srpski vojnici obavještavali vašu majku o vama, gde ste i tako dalje.

SVEDOK C-1164 – ODGOVOR: To je bilo kad su me odveli, kad su me odveli na ispitivanje, naime, pa tako je dugo trajalo i dogodilo se to kad je mama molila da vide gdje sam u zatvoru, oni su, to je bilo u zatvoru u Šidu. Ona je došla kod tog jednog vojnika da ispita, da vidi što mi se dogodilo, jer je bila prestrašena što su odvjeli Božidara i sad su odvjeli i mene i ona je mislila da se neću vratit. Sad ja ne znam je li on provjerio ili ne, ali je ona ipak skupila hrabrosti i snage da dođe i moli ga da vidi, da pronađe gdje sam ...

SUDIJA MEJ: Sada moramo da završimo. Gospođu C-1164, sada moramo da završimo sa radom. Moram da vas zamolimo da se vratite sutra ujutru u 9.00 kako biste završili vaše svedočenje. Molim vas da o svom svedočenju ni sa kim ne razgovarate sve dok se ono ne završi. Gospodine Miloševiću, preostalo vam je još pola sata za ovog svedoka, ukoliko vam je potrebno. Sada prekidamo.